

സുജാതേശ്വരൻ 1950

(ച. ബി.)

സുജാതോദയാഹരം

ഭാഷാചംബു.

ഉള്ളൂർ എസ്. വരമേശ്വരയ്യർ
എം. എ., ബി. എൽ., എം. ആർ. എ. എസ്. അവർകൾ
ഉണ്ടാക്കിയത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ
കേരളകല്പദ്രുമം അച്ചുകൂട്ടം
വക ചിലവിന്മേൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത്.

1083.

വില 12 അണ

സ മ പ്ത ണം .

തീപ്പെടുപോയ 'ഉഷാകല്യാണചംബു'കുന്താ
വായ എന്റെ ഗുരുനാഥൻ ചങ്ങനാശ്ശേരി ലക്ഷ്മി
പുരത്തു കൊട്ടാരത്തിൽ രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പു
രാൻ തിരുമനസ്സിലെ സ്മാരകമായി ഈ ചംബുപ്ര
ബന്ധത്തെ സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകുന്താ.

സുജാതോദ്യാഹരം

ഭാഷാചംബു.

പൂർവ്വഭാഗം.

കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുനന്തോപരിനിഖിലജഗ-
 ത്താപശാന്തിയ്ക്കുബദ്ധോൽ-
 ക്കണ്ണാഭോഗംവയറിൽകമലമൊടുശയി-
 യ്ക്കുന്നകാർമേഘവായ്ക്കേ!
 തണ്ടാർമാതിൻതടപ്പോർമുലകളുടെതവഃ-
 പൂജമേ!കല്പവൃക്ഷം
 തിണ്ടാടാനിൻപദത്താർതൊഴുതിവനദയാം-
 ഭക്തനംചേർന്നുനീ.

൧

നിന്നോരിക്കുങ്കമപ്പൊട്ട,ധിഗളമണിയും
 ചാരുകസ്തുരി,കേശം-
 തന്നിൽചൂടുനമുല്ലപ്പുതുമലരിവയെ-
 നെയ്യിലായ്ത്തെയ്യിലാളേ!
 കണ്ണിൽചെന്തീ,കഴുത്തിൽഗരള,മണികപ-
 ദ്വത്തിലാറിൻതിരക്കോ-
 പ്പെന്നാകെത്തോന്നിടുന്നെന്നമയൊടുഹരനോ-
 തുന്നതിന്നായ്തൊഴുന്നേൻ.

൨

ശ്രീമത്താമാസ മാറൊത്തിരവിധമുടയോ-
 രമ്മയിൽപ്രേമമാനം
 സാമത്യാൽതാരകോൽപ്പന്നതകലരുകിലും
 താരകാരാതിയായും
 കാമൽഞൈവല്ലിച്ചുറിപ്പുടരമൊരമരാ-
 നോകമംശോകമംമേ
 കാമത്തെക്കൈവരത്തിക്കരളിനുകളിരും
 സൗഖ്യമുണ്ടാക്കിടട്ടേ.
 മുൻകാലംഭാരതക്ഷ്മാതല,മതുലബലാ-
 ഭോഗദാവാഗ്നിയിക്കൊ-
 ണ്ടുകാളംശരൂവംശപ്രകരമെരിപൊരി-
 ച്ചാകവേലാഘവന
 തകാലിൽതാണവീഴ്ചാക്തിസുരഭികളാം
 രാജപുത്രാഖ്യഭൃമി-
 കൊങ്കാലകാരമുക്താമണികൾവളരെന്നാൾ
 പാലനംചെയ്തുചാണാർ.
 അമ്മനോരിലരാതിലാജദമനം
 ചെയ്യംപ്രതാപാനലൻ-
 തന്നുനിൽജയലക്ഷ്മിയാംതരണിയെ-
 പ്ലാണിഗ്രഹംചെയ്തവൻ
 വിണ്മൽമിനുസുസുക്കൾതൻനടുവിലാ-
 ചുന്ദ്രൻകണക്കുവിമേൽ
 നിന്മായംജയചന്ദ്രനെനൊരധരാ-
 പാലൻവിളംബീടിനാൻ.

൩

൪

൫

താണീടാതുളകീർത്തിച്ചുടയൊടുധരണീ-
 പാലനംകാന്യകുഞ്ജ-
 ക്ഷോണീമാതിൻറെറൊറിഞ്ഞൊടുകുറിയ ച-
 ന്ദ്രാഭിധൻചെയ്തനന്ദം
 വാണീടുമ്പോൾജനങ്ങൾക്കുയരമൊരുമയാ-
 ഭാഗ്യസൗഖ്യോതിരേക-
 ശ്രേണീവൈപുല്യമോതുന്നതിനണവുമിവൻ-
 നാവതിന്നാവതല്ലാ.
 ദാനംധാരാമുണ്ടെങ്കിലുമതിൽമദമി-
 ല്ലാതെയും,താൻകലാവ-
 നാണെന്നാലുംകളങ്കത്തിനുപഴുതുകൊടു-
 ക്കാതെയും,പ്രീതിയോടെ
 മാനത്തിൽപാർത്തുലോകത്തിനുപകലിരവും
 ഭേദമില്ലാതെബന്ധു-
 സ്ഥാനംകൈക്കൊണ്ടുമുവീതലമവികലമ-
 പ്ലാത്മിവാൻകാത്തുവാണാൻ.
 അന്യായത്തിനുജന്മശ്ശനി,യനഘപഥ-
 നാർക്കുശുക്രപ്രസാദം,
 വിണ്ണോർനാഥനുബുദ്ധിക്ഷയ,മിതരനുപ-
 ക്കാക്കെവിച്ചൊതിനാശം,
 പുണ്യക്ഷോണീയ്ക്കുപുഷ്ടിപ്രസരമിവയൊടൊ-
 ന്നിച്ഛസംഗ്രാജ്യലക്ഷ്മി-
 യ്ക്കുനാമുന്യനരാഗംതടവനവതിയായ്-
 ത്തിൻപോലന്നരേന്ദ്രൻ.

ന

റ

പ

ഗദ്യം:—ഇത്തരം ധരിത്രീഗോത്രാരി ജയചന്ദ്രൻ സ്വകീർത്തി സുഹൃദീഗീതയാക്കിക്കരുത്താൽ പ്രജകളിൽ ചെരത്ത ശുഭം പരത്തിട്ടാദ്രദൈന്യം, വിരുദ്ധസൈന്യം രണ്ടിനുമൊരേതരത്തിലുതികരത്താൽ വരുത്തിജഗത്തെ നിത്യം പരിത്രാണനം ചെയ്ത കളത്രമിത്രസഹിതം ചരിത്രപ്രഥിതമാം നിജപുരത്തിൽ പാർത്തു.

കാലംകുറച്ചുനിജകാന്തയുമായ് ധരിത്രീ-
പാലൻകഴിച്ചുസുഖമേനിവസിപ്പിച്ചിടുമ്പോൾ
താലാകസോദരകൃപാവിഭവോലവകു
ലോലാംഗിയാമൊരുകുമാരിസമുതലിച്ചു. ൯

അക്കന്യകുഞ്ജഭവരാദിമുതൽക്കുനട്ടു
കാക്കുന്നതാംസുകൃതവല്ലരിപുത്തപോലെ
തൽക്കന്യയ്ക്കു കരുതിയന്നുസുജാതയെന്നായ്
ശ്യാപ്യൻപ്രപാലമണിനാമവുമിട്ടുകൊണ്ടാൻ. ൧൦

അനുദിവസമനന്താഭ്യന്തരേബാലയാമ-
പ്പനിമതികലവൊങ്ങിപ്പച്ചുശോഭംവളർന്നു,
അനിശമതിലുദിഷ്ടംപുഞ്ചിരിപ്പനിലാവായ്
ജനനയനചകോരവ്രാതവുപ്രീതമായി. ൧൧

അലാതാവാരമജ്ജുജ്ജുവിവിനൊടനന്യ-
യയ്ക്കുഴംസൽഗുണത്തെ-
പ്പെൽത്താരമ്പൻകാന്തയ്ക്കുടയതനുവിനരൾ
മേൽത്തപോൽപുത്രിബാലം
തത്താദുകായ്നയിയ്ക്കുന്നതുമിളിതരസം
നാൾക്കുനാൾനോക്കിനോക്കി-

ജിത്താനന്ദാണുവത്തിൽ ജനകജനനിമാ-
രങ്ങുമുങ്ങിക്കുളിച്ചാർ.

൧൨

ഇതഥംജഗത്ത്രിതയനേത്രകതുഫലത്തെ
നിത്യംവളർത്തിവിലസുന്ദ്രചതീന്ദ്രചുത്രി
അബുഃങ്ങുങ്ങിനെകുറച്ചുകഴിഞ്ഞു ന്യാലൃ-
സപത്തെന്നതാംനിലയെവിട്ടുവിമുക്തയായാൾ.

൧൩

വാടാതേതന്നെ പാദംഗതിയിൽ വിലസിപ്പോൽ,

മാന്ദ്യമായാസമേതും

കൂടാതേതന്നെ മദ്ധ്യംദിനമനുക്രമമായ്,

പുണ്യമൊന്നംവ്രതത്താൽ

നേടാതേതന്നെ മേന്മേലുദരമതിതരാം

ക്ഷാമമായ്, ശങ്കചെറും

തേടാതേതന്നെ നേത്രംതരളതരവുമായ്

തൽക്ഷണം പക്ഷുളാക്ഷ്യം.

൧൪

താരണ്യം ക്ഷൻധരിത്രീഹരിഹയതനയാ-

ഗാത്രചൂവാദ്രിതന്മേൽ

ചേരുന്നേരംതദാസ്യാംബുജമലർവികസി-

പ്പിച്ചുതന്നില്ലപ്പോലേ

പാരംവക്ഷോജകോകദപയഘടനമുടൻ

ചെണ്ണിലുംകേശമാകും

ഭൂരിലുപാന്തംപടത്തിപ്പ്രതിഭടതയുമാ-

സ്തിശുഭാവത്തിൽ മങ്ങും.

൧൫

കൈത്തണ്ടിൽ കൂടിതങ്കത്തരിവളതനുചിൻ

കാന്തിമന്ദാഗ്രഹിപ്പാൻ,

കാൽത്താരിൽ ചേർന്നു മണ്ണു സപന പഠന വൃഷാ
 നൂപുരം ലോഭനീയം,
 മുത്തേറ്റൊപ്പുണ്ടു മുക്താവലികു ചഗിരിയിൽ
 കേവലം സേവ ചെന്തു
 നൽത്തേൻ ചൊല്ലാ ഉണിഞ്ഞീലൊരപൊഴുതുമഹോ!
 ഭ്രഷണഃ ഭ്രഷണാത്ഥം.

൧൩

ഒന്നായ് ലോകത്തിനാലോ ചനശിവ! ശിവനേ!
 ചന്ദ്രനൊന്നല്ല രണ്ടായ്
 മൂന്നായ് കല്യാണശൈലം മനസി ജശരമോ
 സാരമാറായിതാനും

വിന്നൊപ്പത്തൻ പതായ് തീർന്നിതു യുവഹൃദയം,
 പൂണ്ണതാമസ്യധാതാ-
 വന്നൊട്ടോരം വിചിത്രപ്പണികളവനിയിൽ
 ചെന്തു സാമോദമേവം.

൧൪

അംബ്ര്യം ഭോജാസവത്തെ കൂളവൊടു കചഭം-
 ഗങ്ങൾ ഭംഗ്യാനു കന്തു

കൊങ്കപ്പൊൽ കന്നിലെത്തു നയനമനിമിഷാ-
 ഭിച്യയെ ക്കല്ല ലാക്കി

തകച്ചേലാതനശ്രീതടിനിയിൽ മുഴുകി-
 ക്കട്ട്മന്തി ത്തു മുറും

മകുണ്ണിന്നീമനോജ്ഞപ്രഭമനസി ജനോ
 വിശപസ്യഃ ക്കാവരത്തി?

൧൫

ശംഖിനഃ ജ്ജാപികത്തിൻ വസതി? പവിഴവ്യം
 മുത്തുമണ്ണുത്തിലാമോ?

തികൾത്തെല്ലിന്നുമേലോമുകിൽനിര?യമൃതി-

ന്നാശ്രയംതൊണ്ടിതാനോ?

തങ്കക്കുന്നിൽ പിറന്നൊയമന?യതുതടാ-

കത്തിലോവീഴ്ത്തേന്തീ-

യംഗശ്രീതൻപ്രഭാവം?ഹര!ഹര!ചവലാ-

ലേഖദ്രലോകമാനോ?

ഹൻ

അനിശംനവയൗവനത്തോടൊത്തോ-

രനവദ്യാംഗിനരാധിനാഥപുത്രി

തനുവാംലതകൊണ്ടുതന്നെഗാഢം

ജനഹൃത്തൊക്കെവരിഞ്ഞുകെട്ടിയാണാൾ.

൨൦

ഗദ്യഃ— ഇവണ്ണം വണ്ണത്തിനനന്തനും, ദർശനത്തിനിന്ദ്രനും ശക്തി ചോരാത്ത ചാരുതപമേറും നീരോത്ത നീരദത്തിൻമദത്തെയുതിർത്ത പുരികുഴലെഴും കുയിൽമൊഴി സുഷമയാലാഴി മുഴുമുഴിയിൽ വാഴും കേശമാൻമിഴിമാക്കു വാങ്ങും മുഷ്ടി ബാക്കിവെങ്കോതൊതുക്കി സപകലത്തിനു വികലതപമാറ കീർത്തിച്ചേർത്തും വരത്തികാണുന്നോരുടെ കണ്ണും കേൾപ്പവരുടെ കണ്ണുവും ഹാദാകഷ്ടിച്ചവദ്യമായ ലാവണ്യത്തിൻ നടനപ്പന്തലായി ലസിങ്ങുമ്പോൾ

കൗലത്യംമൃത്തധാത്രിവതികളെയഖിലം

സപഗ്നാശീരതിയ്ക്കായ്

മൊത്തത്തിൽചേർത്തുരാകാഹിമകരമഹിമാ-

ഖൊത്തസൽകീർത്തിവസ്രം

പൃഥ്വിതേൻവാണിയാൾക്കായ് പ്രിയമൊടുസുമുഹൂ-

ർത്തത്തിൽനൽകിസ്സരേശ-

പ്രസ്ഥത്തിൽ പാത്തിരുന്നാൻ പൃഥുവിതിപൃഥുദോ-
വിക്രമൻ ചക്രവർത്തി. ൨൧

നേരത്തെ തുളുനീതിത്തികവ, വിലകലാ-
ദാക്ഷ്യ, മന്യുഷ്ണമേശ-
നാമത്തെ ഏ നുകീർത്തിച്ചുട, തനുസുഷമാ-
വൈഭവം, സൽസപഭാവം,
നീരിത്താർപത്രനേത്രൻ തിരുവടിയിലലം
ഭക്തിയെന്നിത്ഥമോത്താ-
ലാരിദ്ധാശ്രീന്ദ്രമുക്താമണിയൊടുകിടയാ-
യുള്ള പാരുള്ളിലിന്നം? ൨൨

ചേലിൽ തച്ചരിതംബാല്യ-
കാലത്തിൽ തന്നെയുഴിയിൽ
തൈലത്തിൻ വിന്ദുതാനംഭോ-
ജാലത്തിൽ പോൽ പരന്നതേ. ൨൩

കാരോതരംപൃഥുനൃപാലഗുണങ്ങളാളി-
മാരോതിടുന്നതവിലംനിരുവിച്ചുനിത്യം
കാരോടേത്രത്തക ചമാർക്കണിമൗലിമാല
വേരോടുന്നഭിനിവേശമവകൽ വെച്ചാൾ. ൨൪

കന്നവെന്നക ചമാർതൊഴുന്നൊര-
ത്തനപിതന്നിൽ നരനാഥ ചിത്തവും
മന്ദമനു പുരുപുണ്യവൈഭവാൽ
ചെന്നുചേൻകൃതകൃത്യമായിപോൽ. ൨൫
ഇരുവരുമൊരുപോലിവണ്ണമന്ത-
വ്രണമതന്നു പരസ്സരംകഴിയെ

അരികിൽമരുവിടുംസരോജബാണൻ
കരുതിയമാവിധിധന്യനെന്നുതന്നേ.

൨൬

ഗദ്യ:— അക്കാലത്തിലവിലവിപുലാപാലകലകലാപമാ
യ് ലസിഷ്ഠം കാന്യകുണ്ഡാധിപതി ജയചന്ദ്രൻ നന്ദിനിയില
ന്നിനിയ നവയൌവനയാമിനീനാഥോദയത്താൽ ദിനമനുവ
ദ്മാനമാകമസമാനലാവണ്യജലനിധിപാനീയപൂരത്തിൽ നയ
നദപയത്തെ നിമജ്ജനായ് വിശിഷ്ടകലപ്രസൂതി വിപുലതര
പ്യാതിയിവയാലുമതുചോലമലശരീരാഭിപ്ര്യ യതുലകലാവിച
ക്ഷണതയിവയാലുമിസ്സരില്പതിസമാപൃതമായ ധരിത്രീമണ്ഡല
ത്തിലവനീശവംശത്തിന്നലങ്കാരദ്രുഷണങ്ങളായ്വിളങ്ങുമൊരു യു
വാക്കുളിലേവനൊരുവനസ്സുദരിതൻ പാണിഗ്രഹണത്തിന്നഹം
നെന്നമദമന്തരാ വിചിന്തനംചെയ്തു സന്തപ്തഹൃദയനായ്തന്നെ
യ്യം ചതുർമുഖനേയ്യം നിദനംചെയ്തു സാരന്മാരായ ചാരന്മാരെ
യോരോരാജധാനിതോരുമയച്ചു വിചാരണ ചെയ്യിച്ചുമസംഗ്രഹ
നായൊരുദിനമാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ തന്നുടെ മുഖ്യാമാത്യന്മാ
രെയൊഹപാനംചെയ്തുചരോടീവിധം മധുരമായ് കഥിച്ചു:

‘എന്നേത്രചന്ദ്രികവളുൻമനോവിഷാദ-
മെന്ത്യവയസ്സിലധുനാപതിനാറുപോക്കി
ഇന്നേതുകൊണ്ടുമിതവരംകുടിവിവാഹകാലം
തന്നേനിനസ്തിലൊരുതക്മശേഷമില്ലാ.
ശീലം,കുലം,സുഷമ,വിദ്യതുടങ്ങിയോരോ-
ന്നാലുംകുമാരിയൊടുചേർച്ചയെഴുന്യുവാവെ,
കാലംകഴിഞ്ഞതുകഴിഞ്ഞുചരാംഗിയൊരംകു
മേലെങ്കിലുന്യസിതിവല്ലുനോക്കിടേണം.

൨൭

2 *

വാൻപൊത്തോരുവുരാധീശപരർവിലസുവതാ-
യിങ്ങുദേശങ്ങളൊന്ന-

ല്ലൻപത്താറുണ്ടവയ്ക്കപ്പാമതിലധികം
ദീപവുംലോഭമെന്നേ

അൻപൊത്തെന്നാലുമജ്ഞാസനനതികറിനൻ
തനപിമാർമുനീൽനില്ലോ-

മെൻപുത്രിയൊത്തയാത്രീരമണനൊരുവനെ-
ലുത്തിനാൽതീർത്തല്ലോ.

൨൯

അനുരൂപനൊരുത്തനെൻമകൾക്കീ-
മനുജാധീശകലത്തിലേവനിപ്പോൾ?

അനുതാപമിതോത്തുവാക്കുമെന്ന-

ള്ളിനുശൈത്യംവരുമാറുമച്ചുകൊൾവിൻ?

൩൦

വിമതശമനനാന്ത്രചാലനേവം

സപമതമുരച്ചതുകേടുതൽസദസ്സിൽ

പ്രമദമൊടുസുമന്ത്രകല്പനാകം

സുമതികഥിച്ചിതുസുകുബ്ജലിയോടേ:

൩൧

‘ശകലമിവിടെനോക്കേണ്ടന്ധരായ്ഘന്ത!രവ്യം

വകലുമിതുപരെയ്ക്കുപാത്തുനാമാന്തിനടി;

സകലസുഖമുണ്ടായ്ദുഃഖമെല്ലാക്കുമൊന്നി-

ച്ചുകലമരചനാനീയീവിധംചെയ്തതാകിൽ.

൩൨

ഭൂഭാഗത്തിങ്കലൊക്കെപ്പതിയൊരുപുകഴാം

ഘൃണിമാചന്ദ്രമസ്സിൻ

ശോഭാഗർവ്വംനശിപ്പിച്ചൊരുനേടവാ-

വാടപാടെചിരിച്ചു

താപാപേതജയശ്രീവധുവാടുപതിവായ്

ജൈത്രയാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങും

കുഴപ്പാലോത്തംസമുത്താംപുഥുനൃപതിയെന്നീ

കഷ്ടമേ! വിട്ടുമാനം.

൩൩

ശ്രീനിതാന്തമഴിമിഴുമാരിപോയ്

മാനിയമാവനിൽമാലചാർത്തണം

വാനിലാഭയൊടുപൊങ്ങുമിനുതാൻ

പുനിലാവിനനുരൂപവല്ലഭൻ.

൩൪

രാട്ടീമട്ടുകൾകേട്ട-

കൂട്ടത്തിയൊത്തുപെട്ടുദൃഷ്ടികളെ

രുട്ടൊടുരുട്ടിക്കൈത്താർ

കൊട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുരച്ചിരിദം:

൩൫

മതിമതിചെവികൊണ്ടെന്നെത്തുണാൻഹന്ത! കേൾക്ക-

ന്നതുകിതവനവൻമൽകന്യതൻകാന്തനെന്നോ?

ചിതമിതുചിതമോറംകേകികൾക്കീശിതാവിൻ-

സുതയുടെപതിയുണ്ടോകൊച്ചുനീക്കോലിയാവു?

൩൬

നാകത്തിൻമതിൽകൂടെവെങ്കളിയിടം

നൽക്കീർത്തിയെക്കാഞ്ഞൊരമ-

ന്നേകുച്ഛത്രമതിൻനിഴൽക്കുരുട്ടവു-

പൊക്കുന്ദ്രപക്കന്നരെ

പാകംനോക്കിമറിച്ചുണാൻപടുകഴി-

യ്ക്കുള്ളിൽപതിപ്പിച്ചിടാ-

താകണ്ഠപ്രമദാബ്ജിതന്നിലവരൊ-

ത്തിപ്പുല്ലുമജ്ജിയ്യയോ?

൩൭

ഇതെന്തു കഥയാണു്! നീമതിമാനസംബന്ധമെൻ-
ഘടനമതു ചുട്ടിടുംപടി സദസ്സിൽ വെച്ചീവിധം
സപതന്ത്രകവിഞ്ഞുരപ്പതിനുമേതുവെന്തോർത്തിൽനിൻ-
മദംതകൃതിതന്നെ'യെന്നവനിജാനിചീത്തോതിനാൻ.

൩൮

പൊന്നാലല്ലോകുറുക്കുന്നതുഭൂവിഘടയം
പുരുഷശ്ലേഷൈവിത്തം

മുന്നാളേകരൂദശ്ചിമുളവതുപുഥുതൻ-
നാട്ടിലുൾപ്പെട്ടതാവാം

എന്നാലോചിച്ചിളക്കിസ്സപചരമതിലണ-
ച്ചീടവേപാടവാൽഭൂ-

വെന്നാളുംകാമ്പുകുണ്ണിതിവനതുതനി-
യ്ക്കുനതർക്കിച്ചെതിർത്താൻ.

൩൯

എന്നേമോഹത്തിനങ്ങാകരകവിയൽ! പുഥു-
ക്ഷ്യാധവൻജ്ഞാതിബാലൻ

മന്നേതാനോമുറയ്ക്കിപ്പുഥിവിമുഴുവനം
വെന്നധന്യാഗ്ര്യനത്രേ

ഇന്നേറെച്ചൊൽവതെന്തിന്നിഖമനസിമര-
ന്നൊക്കയംശീശ്രയുദ്ധം

തന്നേകർത്തവ്യമെന്നോർത്തിതുബത! ജയ ച-
ന്ദ്രാഭിധൻഭൂപതീന്ദ്രൻ.

൪൦

ഒരുപോരുരുഘോരമായ്തുടന്നാ-
രിരുപേരുംപുരുവീര്യരത്തരത്തിൽ
ധരപാരമഹോ! കുലുങ്ങിവാനിൽ
കുരഭോരുക്കളെവേട്ടുത്തുരരെല്ലാം.

൪൧

ആയുദ്ധത്തിലനല്പമായവിജയം
 ന്യായത്തെ മുൻനിർത്തുവാ-
 നായിത്തോന്നിയപുഥപിളായുവനൃച-
 ന്നായത്തമായെത്രയും
 ശ്രീയെത്തുംജയചന്ദ്രനശ്രുനദിയിൽ
 കായത്തെമുക്കിപ്പരം
 ഹ്രീയെത്തൻതലമേൽചുമന്നുനഗരേ
 പേയൊത്തുപോയെത്തിപോൽ.

രഘ

ലോകപ്രസിദ്ധമിതമന്ത്രിയറിഞ്ഞുതന്നേ
 നാകപ്രഭുപ്രതിമനാംനൃപനോടുവൈരം
 പാകപ്പെടുംപടികമിച്ചിത,മാത്യനെന്ത-
 മേകപ്രമാണമിഹനല്ലതുചൊൽവതല്ലോ.

രഘ

നരവരനുത്തരമായി-
 ത്തിരുവളമവുണ്ണമെങ്കിലാകട്ടെ
 വരുവതുവരുമതുനീക്കാ-
 നൊരുവനുമില്ലെന്നുചൊല്ലിമന്ത്രിനൂർ.

രഘ

'ഏതായാലുമമാത്യരേ!വിരവിൽനാം
 ശ്രീരാജസുയാദ്ധരം
 വീതായസേലവംകഴിപ്പതിനാ-
 ജീടുന്നു,നാടൊന്നിലും
 നേതാവാനരനിമ്മുഖത്തിനണയാ-
 താകൊല്ലലോകോല്ലസ-
 ശ്രീതാവു മമകന്യകസ്തമതു കാ-
 ലത്താകിലുദാഹമാം.

രഘ

നാനാദേശങ്ങൾകാക്കുന്നരവതികൾനവീ-
 നമുവിജ്ഞാച്ചവാജ്ഞം
 സേനാപുന്ദരത്തൊടൊന്നിച്ചിഹസദസിലസി
 ചിട്ടവാൻവന്നുചേന്നാൽ
 മാനാതീതപ്രതാപം,മഹിതകല,യശ-
 സ്സേ,കമാംസൈൗകമാജ്ഞം
 ഭൂനാഥകുളമാറുജ്ജാരുണഗണവും
 കന്യകയ്ക്കുനുകാണാം.

രനു

നവനീരദനീലവേണിയന്നാ-
 ഉവനീനാഥരിലാരെവേട്ടിടന്നു
 അവനീമനാടടക്കിമേല-
 നവനീതാംഗിയൊടൊത്തുവാണിടട്ടെ.

രഐ

വാസുകുജ്ഞാപാലഭാഗ്യോൽക്കരവരിണതിയായ്-
 പ്പണ്ടുഭൂവണ്ഡമൊട്ടു-
 ക്കാണ്ടുജ്ജോരപ്പരേതാധിപസുതനെവെടി-
 ഞ്ഞന്യനിന്നാൾവരെയ്ക്കും
 വേണ്ടുവണ്ണുനടത്തൊത്തൊരുവിവിധഗുണം
 ചേരമീരാജസ്യയം-
 കൊണ്ടുവ്വീശകുളുടംപുതിയൊരുചുകഴും
 പുണ്യവുംഗണ്യമല്ലാ.

രവു

മിടുക്കെഴുന്നവനിവരിമ്മവത്തിനാ-
 യടുക്കുളപ്പണിമുതലേതുവേലയ്യം
 ഘടുക്കണംവിമതരൈവെന്നാമതി-
 നൊടുക്കിവെയ്ക്കുണ'മിതിഭൂചനോതിനാൻ.

രൻ

ഗദ്യം:— തദനന്തരമ നന്താഭോഗവതിയെങ്കിലുമനാശ്രിതള ജംഗയം, വസുമതിയെങ്കിലും വസുമതീതിലകവും, യതികൾചോ ലെ പുണ്യശ്ലോകാവസവും നിഗമവിരാജിതയും, ഭൂതകൂടകങ്ങൾ ചോലെ സാലവതിയും മണിപുണ്ണയും, ഗണികൈരുംചോൽ ക്ഷേമമാലംകൃതയും സമാസേവിതമാസയും, വാമകളെങ്കിലും ദ ക്ഷിണകളും നവസുധാഭാരതികളെങ്കിലും വസുധാഭാരതികളുമാ യ സർവാംഗസുന്ദരികളാൽ സർവ്വദാ ശോഭായമാനയുമായൊരു ന ഗരി വാരം വാരം മായാധപരസംഭാരങ്ങളാലൊരു നവീനയായ സുഷമയെ ധരിച്ചു.

ഗദ്യം:— അസ്സപ്തതന്തുവോടു കൂടിത്തന്നെ കാന്യകണ്ഠകു ലതന്തുവായി ബലിയായി ദാനവീര്യവിജിതബലിയായി സക ലഭൂപാലദത്തബലിയായി സുകവിവാക്കുചോൽ പ്രാസങ്ങളാ ലും വഷ്കാലാഗമനംചോൽ ഘനങ്ങളാലും ശരൽചെഴുണ്ണമാ സിചോൽ ചന്ദ്രമാസങ്ങളാലും സന്ധ്യാംബരംചോൽ വിവിധ വക്രികളാലും സവിശേഷം സമൃദ്ധസിന്ധും പുന്നാഗപുണ്ണകളാ യ വാഹിനികളോടു കൂടി രത്നാകരമായി വിളങ്ങുന്ന ജയചന്ദ്രൻ തന്നുടെ സുജാതാഭിധയായ കന്യകയ്ക്കു സ്വയംവരോത്സവ ത്തേയും നടത്തുചാനുദ്യോഗിച്ചു.

അന്നാസ്വയംവരവുമധപരവുങ്കഴിപ്പാൻ
 മന്നൻതുടൻമുഖിലജ്ജനവാസവന്മാർ
 കന്നിച്ചുചേന്നൊരുവപ്പുസ്സുലഭിച്ചിടാതെ
 നിന്ദിച്ചുതങ്ങളെവെറുപ്പൊടുകാമുകന്മാർ.
 കാരോതരത്തിലുവാരമണീഗൃഹങ്ങൾ
 നേരോടുതൽപ്പരിയിലസ്സുമരത്തുയൻ

൭൦

<p>നേരിട്ടൊരേചൊഴുതമന്ത്യാരെവേറെവേറെ കേറിക്കുണിപ്പതിനുവോന്ത്രപട്ടുതർവോലേ.</p>	<p>൫൧</p>
<p>നാലാശതോരൂമമരുന്നരവാലകന്മാർ ബാലാവിവാഹകഥകേട്ടധികംതെളിഞ്ഞു ചേലാൻതല്ലുതികൾജനശന്തേഷുചെയ്തു വേലാവിലംഘിസുകൃതംഫലമാണ്ടിതപ്പോൾ.</p>	<p>൫൨</p>
<p>സന്ദേശമാരികൾതദാനഗരങ്ങൾതോറും ചെന്നേറെവേഗമവനീശപരരേക്ഷണിച്ചു മുന്നേകടന്നുവരണോത്സവവാത്ത്ചൊല്ലും കന്ദേഷുവിന്നടനകമ്പടിപോയപോലെ.</p>	<p>൫൩</p>
<p>ആമോദം, മത്തൽചനിനിരിവയെച്ചൊരിഞ്ഞു ഭ്രമേഷുരസ്രികൾവളർത്തിപരംതദാനീം പ്രാമാണികതപമഴമപ്പരിയെക്കുണത്തിൽ പൃഥ്വതൻപുതിയനാടകശാലയാക്കീ.</p>	<p>൫൪</p>
<p>മന്ദേതരംധരണിപാലകർമന്ദരായി ച്ചെന്നെത്തുചാൻനടതുടൻമഹാമഖത്തിൽ മുന്നേകടന്നവിടെയോടിയമാനസത്തെ ത്തന്നോടുപിന്നെയുമണപ്പതിന്നെന്നപോലെ.</p>	<p>൫൫</p>
<p>തള്ളിപ്പൊഴുപ്പൊഴുമൊരാന്ത്രപയ്ക്കിതൻറ വെള്ളിപ്പതാകകളെയുംഘടയങ്ങളേയും പള്ളിശ്ശരാസമസമേഷുകലച്ചന്നേരം തള്ളിച്ചിതാശുഗമൊരേസമയത്തുതന്നേ. അത്തന്നപിയെപ്പരരൈവന്നുചരിഗ്രഹിപ്പാ- ന്നെത്തന്നഭൂപർചതുരംഗബലംനടത്തി</p>	<p>൫൬</p>

വിദ്യാധരാദിയിലുമീഷ്ടമുഴക്കുകൊണ്ടോ
മെത്തും,ചൊടിത്തുകിലിനാൽഗഗനംമാച്ചു? 89

ഭൂവപ്രജംഗതിതടൻമുഖത്തിടംമേൽ
സാവത്വമില്ലാത്തവഞ്ചകരൊക്കെയെന്നോ
കോവിലുതൽപ്പരികളായവർപോംവഴിയ്ക്ക
വാവം!പ്രജാവലിയെയൊക്കെയടിച്ചുതള്ളി? 90

ശിഷ്ടപുരങ്ങൾസുഖമായ്വിലസുന്നു,മന്ത്രി-
കൂട്ടംചുമ്പതിനതൊന്നൊരുദിക്കമാത്രം
ചെട്ടുന്നിത്തോത്തുജയചന്ദ്രപുരംകരഞ്ഞോ
ചട്ടറവീഥികൾജലാർദ്രതത്രപൂണ്ടു? 91

വണ്ണിപ്പാനെൻപുറത്തോവലരിചുസഹജൻ
വാസുദേവനാകും?

മുന്നില്ലാത്തമോടിപ്പുതുമുഴുവനം
ചേന്നൊരക്കണ്ണുകണ്ണും

വിണ്ണിനുംവിസൃതശ്രീവിലസുമൊരുകാ-
പത്തനത്തിനുമപ്പോൾ

കുന്നിച്ചോരാഭിജാത്യക്കുറവുചാവതെൻ-
നാവതിനാവതല്ലാ. 92

ഗദ്യം:— അർവുണ്ണം ജയചന്ദ്രപക്വവർത്തിയുടെ രാജധാ-
നിയിൽ ഗന്ധാര, കാഞ്ചോജ, സൌഖ്യം, മാഗധ, പുണ്ഡ്ര,
കലിംഗ, മാളവ, കുന്തള, കൊങ്കണ, മഹാരാജ്യ, ചോള, കേ-
രള, ചേര, ബല്ലാല, ഭേജന്ദ്രശൂ, കാരട്ടാ, വന്ത്യാ, നന്ത,
വംഗം, ഗ, കാമരൂപപ്രമുഖമായ ജനപദങ്ങളിലെ മഹാ-
രാജാക്കന്മാർ സുഖദിവാനം ചെന്നുചെന്ന്പോൾ 3 *

അവരവരെയവകുളോഭിജാത്യത്തിനൊപ്പം
 നൂവരനുപചരിച്ചാൻചെന്നുതാൻതന്നെശീശ്രം
 ഭവനമതിലൊരാളെത്താൻകുണിച്ചാൽമനീഷി
 യ്ക്കുവനതുവെടിവോളംഭ്രമിയിൽസപാമിയത്രേ.. നൃഘ

മനസാചിലഭംമനസ്സുകേടിൻ-
 മൂനതേഞ്ഞൊരതുകൊണ്ടുമാറുപേരും
 ജനനാഥഗൃഹത്തിലെത്തിമേന്മേൽ
 വിനയാനന്ദഭയോനപിതംവിളങ്ങി. നൃഘ

തക്ഷിമുടിടാതൊദാസ്യംധരണിപതികൾചെ-
 ന്നീവിധാചെയ്തതല്ലാം
 നോക്കിശ്ശബ്രംപിചണ്ഡത്തെച്ച,മജതനയൻ
 വൈണികൻകണ്ണിനേയും,
 സപ്തസ്മീകൊങ്കയേയും,പ്രഥമസമുദയം
 ജാഹ്വയേയും,നൃപാല-

ന്നൊക്കുംസൈന്യംപ്രവേഷിച്ചുതെയ്യമൊരുപൊഴുതേ
 ഘനന്ത!നിന്ദിച്ചുനിന്നു. നൃഘ

സർവ്വക്ഷമാപതികളുംപരിവന്ദിചക്ര-
 ഭുവ്വിഷ്ണുനായജയചന്ദ്രനുദാസരായി
 ഗർവ്വക്ഷയത്തൊടുവസിപ്പതുകണ്ടുരണ്ടാം
 പർവ്വക്ഷവേശനവനാൻതതിപ്രസാദം. നൃഘ

തന്നെക്കൈകൂപ്പിമേവുധരണിപതികളോ-
 ടെ. ത്തമഭ്യേസമാജം
 മന്നന്മാർമൗലിമാലാമഹിതമണിമനോ-
 ജ്ഞാസനാവസനായി

പൂണ്ണാനന്ദംവിളങ്ങുന്നവൃതരഗവേ-
 ഗത്തിനാൽഗന്ധവാഹൻ-
 തന്നെക്കാൽകീഴമക്കുന്നൊരുതരണപുമാൻ
 സന്നിധൗവന്നുചേൻ. നൃദ
 ആരിതെത്തിടുവതെന്നശങ്കയ-
 ബ്ധാരതത്രിദശനാഥർകൊള്ളവെ
 വാരിദസ്തനിതഗച്ഛിക്കിടും
 ഗീരിതിത്തരമുരച്ചുട്ടതനും: നൃനൃ
 'കപ്പുരദേവീസോമേശകുൽഭൂതനനഘൻപുലു.
 ഉൾപ്പവിൽഭൂച!കരുതിതപൽഭൂതിയിതുചൊല്ലിനാൻ. നൃദ
 പണ്ടൊരുതന്നെനേടാഞ്ഞൊരുപാമയശോ-
 ലകഴിയിൽകാഷ്ഠയെത്തി-
 കൊണ്ടാലെല്ലാംകഴിഞ്ഞെന്നയിവിപുലമനോ-
 രാജ്യസച്ചക്രവർത്തിൻ!
 ഉണ്ടാകൊല്ലേതുമുള്ളിൽ,ശിശുശശികലയെ-
 പ്ലാമവാനോമലാളെ-
 ചൂണ്ഡാലൻദിവ്യസാവിത്രിയെയുമിളയിൽനീ
 പൂണ്ടതായ്കണ്ടതുണ്ടോ? നൃച
 ഞാനേകനല്ലതുവിലക്ഷവതിന്നരാജ-
 സ്ഥാനേശനാംസമരസിംഹനുമുണ്ടതോത്താൽ
 മാനേഹതെല്ലിനിയുമങ്ങുഭവിയ്ക്കുകിൽചോർ
 താനേതുകൊണ്ടുമയിവേണ്ടതുനമ്മൾതമ്മിൽ. നൃൻ
 അതിന്നുമമ്പങ്ങിനെസാർവ്വഭൗമ-
 പദംനിന്നക്കായതുകൊണ്ടിദാനീം

തപസ്യൻ തിസ്തുത്തമോഽമോഽതു
രഥംനടത്തീസ്തുരണാകണത്തിൽ? 90

കാഴ്ചുന്നതീയുടയകണ്ണൊടുകൽക്കിതന്നെ-
കാഴ്ചുന്നിറഞ്ഞകടുത്തുകതാരിലേറി
ആയ്യാനമാറിയധരമുറുകെക്കുടിച്ചു
ചിഞ്ചുനൂട്ടുതന്നൊടുഭൂപനമി.ത്ഥമോതി: 91

‘ഛാ!ധിക്കാലംമറഞ്ഞാലതിനമൊരതിരി-
ല്ലെന്നതോ?മന്നിൽനേത്ര-
വ്യാധിസ്തുവാസമിപ്പോൾക്കിതിപകിതവരോ?
വൃദ്ധനാംശ്രാദ്ധദേവൻ
ആധിസ്തുവാകാതെമന്ത്യർക്കുവിടെവലകയോ?
ചെന്നുചെന്നല്ലുകേറി-
ബ്യാധിസ്തുവായിതല്ലോമുസലമതിനെയും
ഭൂമിയിമട്ടുമായോ? 92

പണ്ടയ്യോ!ബാലനെന്നോത്തയിഹൃദയ!ഭവാ-
നാദ്ര്നായ്ത്തീന്നുമൂലം
വെന്തല്ലോരുട്ടിലിപ്പോൾസുദൃഢമൊരുകഴി-
യ്ക്കൊന്നുപോൽകുന്നുഭ്രമൗ
ദണ്ഡംവേണ്ടാട്ടെദേവേന്ദ്രനൊടിവർവരികിൽ
തക്കസൽക്കാരമേകാൻ

വേണ്ടുവണ്ണാനിയോഗിച്ചിടുകചിറകസു-
ക്കൾക്കുമേൽവഡ്ഡമേകും. 93
വേഗംപൊയ്ക്കൊൾകൂട്ടതാധമ!യമനയനം
കാട്ടിനീനിൽക്കിലാമു-

കൈരളംപത്രാംഗമോമൽക്കളമിവയെടും
ധാത്രിയാലാത്തരാഗം

മൈകൊണ്ടാശ്ശിച്ചുനായ്കുണ്ണിണയുമടയവേ
സംസ്ഥിതൻസപാമിതൻസ്രീ-

ലോകത്തിൻബാഷ്പഃഖയത്തിനമുകരനീ
ചെൽകിലുംകാൺകയില്ലാ?

൭൪

ഋതൻഗമിച്ചുവുദ്രുപവചസ്സിനാൽതൻ-

മാതംഗവാജിരഥയോധകലംനടത്താൻ

ഈതകമറരികിൽവാഴമനീകിനീശ-

പ്രാതംകടന്നുകരളിൽകവിയുന്നകോപാൽ-

൭൫

ഇത്ഥമഭിക്രമമതിനുസ-

മുദ്രമമിയലുന്നദ്രുപസൈന്യത്തെ

പാത്തുമനസ്സിൽഭീതിയൊ-

ടുത്തമനാംതൽപുരോഹിതൻചൊന്നാൻ:

൭൬

'നാലേനാളുള്ളയാഗത്തിനനുരവരരോ

നാഥ!നിൻനാടുതേടി-

ച്ചാലേവനെന്നത്തി,കന്യാപരിണയവുമിനി-

ക്കാൽക്കണ്ണനിൽക്കയില്ലാ

മാലേകുംയുദ്ധമാക്കും,മഖമതിനിതുപോൽ

മംഗളത്തിങ്ങൊന്നി-

കാലേമററില്ലതാനും,സപദിസമിതിയോ

കായ്മെന്നായ്ബുദ്ധേ!

൭൭

മററിപ്പോളൊരുകായ്മെന്തു?ദുരിതം

വേർത്തുമുള്ളത്തംകറെ-

തെറ്ററിപ്പോകിൽ വരാം, രിച്ചപ്രതിമവെ-
 ച്ചിരാജസുയാധപരം
 മുറിപ്പിച്ചു മുറയ്ക്കു പിന്നെ മുഴുതി-
 കൾക്കൊത്ത സല്പീത്തിയിൽ
 പറിപ്പാത്ത കറുപ്പു കതനദിയിൽ
 ക്ഷാളിയ്ക്കു ലീലയ്ക്കു നീ.

൭൪

അതു സമുചിതമെന്ന മാത്യരും ഭൂ-
 പതികളുമോതുവതോത്തു ചക്രവർത്തി
 മതിയിലതുലമാം വിഷാദമുൾക്കൊ-
 ണത്തിനൊരുമട്ടിലനുജ്ഞനൽകിവാണാൻ.

൭൯

ഗദ്യം:— അനന്തരമഭിമന്യുബലനാകമദ്ധരിത്രീശതമ
 ന്യ ഗതമന്യുവായാ മഹിതമന്യു സമാരംഭിയ്ക്കുന്നതിനന്ത്യനവാ
 ണര തഞ്ചിത്തത്തിൽ തഞ്ചുകയാൽ പരിസരപ്രാപ്തരായ നൃപ
 റെ വിരവിലോരോ പരിചാരകപ്രവൃത്തിയ്ക്കു യഥോചിതം നി
 യോഗിച്ചൊടുവിൽ പടുവില്ലാളിയും തടവില്ലാത്ത യശഃപ്രവാ
 ഹശോഭിതനുമായ ഭൂഭൂതകലാഗ്രണി പുറ്റു വിപക്ഷനെന്നു ക
 ങ്കതിയതു ക്ഷുദ്രീയായാമവനുടെ ഭർമ്മപ്രതിമരദത്തെ സർവ്വകർമ്മ
 ണ്ങളിലും ക്ഷത്രിയരാൽ നിന്ദൃതമായി പരിഗണിയ്ക്കപ്പെടുന്ന
 സഭാദോരവാലകസ്ഥാനത്തിങ്കൽ വിനിവേശിപ്പിച്ചു.

തന്നോമൽപ്രാണനാഥൻ സദസി വരികയി-
 ല്ലന്യനായ്ത്തന്നെനൽകും
 മന്നോർമുഖ്യൻ തദീയപ്രതിമയെ നടകാ-
 വൽക്കുശീലഃ നിറുത്തീ

എന്നോഞ്ഞതുവിഷാദാൽപ്രിയനൊടണവതി-
 നെന്നപോൽകണ്ണനീരാൽ
 കന്നോടൊക്കുംകുചങ്ങൾക്കഭിനവമണിമാ-
 രങ്ങൾതനപംഗിചേർത്താൾ.

൮൦

കാമൻതൻവില്ലു ചില്ലിക്കൊടിയിലരിശമാ-
 ണമുടൻവെഴ്ത്തിതൂൾ,മേ-
 ന്നാമന്നൻകാമനെനോർത്തകതളിരരിവാൻ
 ശംഭുതീക്കൺമിഴി പൂ
 സോമൻനീർകഴുത്തുചേർന്നതുമനസിനിന-
 ച്ചാത്തിവോയ്പാത്തു,വെണ്ണി-
 ന്നോമൽപോർകൊക്കയെപ്പോൽവിധിയുടെമനവും
 പൂണ്ണകാറിന്യമാൻ.

൮൧

മാവിഷ്ടവേശ!ഭഗവൻ!ഏദയാത്തിയാൽതെ-
 ല്ലാവിഷ്ടയാകിലടിയനവലംബമില്ലേ
 നീവിട്ടുനിൽക്കവഴിയൊന്നഗതിജ്ഞിവണ്ണം
 വാവിട്ടുതന്നെമുറയിട്ടുവരാംഗിയപ്പോൾ.

൮൨

അതുകേട്ടൊരുതോഴിചൊല്ലിനാൾ:
 'ഗതികെട്ടിങ്ങിനെവേദിയാജ്ഞി
 മതികട്ടയുവക്ഷമേശനെ-
 സ്സതി!കിട്ടുന്തവകാന്തനായ്ക്കണ്ണം.'

൮൩

'വേർത്തുത്താൻചെയ്തപാപംപ്രിയസഖി!വെരതി-
 ന്നേവമെൻജീവനാഥൻ
 ധൂർത്തല്ലെന്നത്യജിച്ചാൻദൃതമവനി,തര-
 ന്നമുൻനിശ്ചയിച്ചു

രൂപംപോൽ രണ്ടുപേർക്കും, യുധി വളരവതോ
ദുഃഖമേവകു, മെന്തി.

ന്നിത്ഥംഞെൻവാഴ്ചതെ, പ്ലാമിവളുടവഴിയൊ-
യെന്നതുംവന്നിതല്ലോ.

പുര

കാരോരോശുഭസഞ്ചാരികളുദിതരസം
ധന്യയാണിന്നെയല്ലോ
ധീരോദാത്തൻനിരൂപിപ്പതുകരണതരി-
മ്പില്ലയോചൊല്ലായാലും

കൂറോടേവകേമിഷ്ണുന്നമുഖവാദമൊഴിയും
ബ്രീച്ചയാലാച്ചി!യോതാ-

ഞ്ഞോമൽകാണതെന്നിത്ചെരുതരിശമിയ-
ന്നിവിധംചെയ്തതാമോ?

പുര

ഏതായാലുംതദന്തർജ്ജ്വതമറിവതിനു-
ണ്ടാശ, കാശാവദാത-

ശ്രീതാവുകീർത്തിതിങ്ങു നൃപനവനിവളു-
ത്തള്ളുചാനുള്ളുചന്നാൽ

മാതാവുതാതനംമൽസഖികളുമകല-
ല്ലോമൊരിപ്പമരണായ്

ധാതവെച്ചീത്തചൊല്ലിദ്ധായിൽമുറയിടൊ-
ല്ലൊക്കെമൽകർമ്മല്ലോ.

പുന

എന്നിത്ഥമോതുമിളമാൻമിഴിയെത്തടുത്തു
വന്നെത്തൊച്ചിപലതുപ്രിയവാക്കുചെന്നാൾ
വന്നെത്തായില്ലമാലമെന്തമരിഞ്ഞിടുന്നു
രസംതരംതരംലഭമൊഴ്ചുട്ടുതെലസേകം.

പു

അന്നേരമത്തരണിതൻസചിധത്തിലെത്തി
മനേതരംസുമതിയാംസചിവപ്രമാണി
മുന്നേന്തുപന്നവളിൽവാഴ്ത്തുമൊരാശയെല്ലാം
ചൊന്നോടുന്നൊരഴലൊടുകുറച്ചുകൊണ്ടാൻ. വൃദ്ധ

ഗദ്യം:— തദനന്തരവും ദുരന്തചിന്താസന്തതിയാൽ നിര
ന്തരാക്രാന്തഹൃദന്തയായ സുന്ദരീപുനകന്തളാലങ്കാര സുജാത ജാ
തവേദസ്സിൽ ജാതപാതമായ ജാതീലതാപോതം പോലെ വാടി
പ്രാദുർഭൂതമാം പ്രഭൃതവേദത്തെ നിയന്ത്രിതമാക്കുവാനസമത്വയാ
യി പ്രാണനാഥൻ തന്നോടുള്ളനുരാഗത്തിലും സന്ദേഹംപൂണ്ടോ
രു സന്ദേശപത്രമെഴുതിസ്സുദതിനാമധേയയായ തന്നുടെ സഖീ
മുഖ്യയുടെ കരതലത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു.

‘സപാമിൻ!മൽപ്രാണ—വേണ്ടെന്തിനുമതിധരണീ-
നാഥ!ചേതസ്സശേഷം
നീമുന്നംകടുഭീതിരൂപകളുകലയാൽ-
കൊണ്ടുദുദ്ദൈവഭ്രമാ
കാമംതപദേപഷണനാകുധിപതിജയ-
ചന്ദ്രൻറസന്താനമെന്നാ-
യീമുശ്വസ്സീയെനീയോക്കുകസുകൃതികലം-
ചാതുർമുത്തംസമുത്തേ! വൃൻ
പണ്ടെന്നെത്തന്നെവേൾക്കുന്നതുമനമതിൽമ-
റില്ലനല്ലാരിവണ്ണം
ഖണ്ഡിച്ഛോതി,കുറോരക്രിയജനകനറ-
യ്ക്കുന്നൊരിന്നാളിൽമെന്തം

പൃണ്ടെന്തയ്യോ! വസിയ്ക്കുന്നതുപുരകരണാ-

പീഡമേ! ചീഡമേനേൽ

ദണ്ഡിപ്പിയ്ക്കുന്നദൈവാഹിതയഗതിയഹം

ദൈന്യമെന്നോടുവേണ്ടേ?

ൻ 0

ഹേരാജശേഖര! ദയാൻബത! ഭൂതിഭൂഷൻ
സർവ്വജ്ഞനി, ബലബാലികഭീരുവാംഞാൻ'

കുന്ദപ്പനോവിഷമബാണനിതൊക്കെയോത്തു
കാലോചിതംകരണയാകരണീയമെന്നിൽ.

ൻ ൧

ഘനേവമന്നേണ ചലാക്ഷിനൽകിടും

സന്ദേശമാംപ്രാഭൃതകംസഖീമണി

മന്ദേതരംമാനവനാഥസന്നിധൗ

ചെന്നേറെമോദത്തൊടുകാഴ്ചവെച്ചുതേ.

ൻ ൨

വാഴ്ചമോവാങ്ങിവാധിജ്ജ്വലതുവസുധാ-

വല്ലഭനുള്ളിൽവാച്ചോ-

രത്യാനന്ദം? ഹതാശൻമദനനതിനിട-

യ്ക്കുന്നുപൻതൻവചുസ്സിൽ

പൊൽത്താരവെക്കുതിന്നില്ലുതി, പൊരുതികേ-

ടില്ലിനിത്തെല്ലിനിഞ്ചെ-

ന്നോത്താപ്പണ്യാബ്ബിചിന്നീടുപചിതകതുകം

ഭൃതിയോടോതിയേവം:

ൻ ൩

'ഭദ്ര! ഭാവിപ്പുതെന്തിപ്പരിഭവമിവനിൽ?

പണ്ടുനാൻരണ്ടുപേരും

ചിത്തേചിന്തിച്ചുതല്ലോചിരമിതു, ചിലനാൾ

ക്കുള്ളിലീയല്ലലല്ലാം

തീർത്തുകൊടുക്കുവെച്ചുപ്രതിഭവനപതിയെ-
ന്നോത്തുനീപുത്തിൽനിത്യം

മുത്തേലുംകൊങ്കമാർത്തൻമകുടതടമണേ!

വാഴ്ചമാഴ്ചാതൈതന്നേ.

ൻ൪

മാനത്തെക്കാത്തുറക്കിത്തുകമഹിയിൽമനു-

ഷ്ടകുടമുഖ്യം,നരേന്ദ്ര-

ശ്രേണിയ്ക്കോചൊൽവതിന്നില്ലതു;തവജനകൻ

താനുമിത്താനുമായി

വേണയ്ക്കുലംവിചാരിയ്ക്കുകിൽവിധിവിപരീ-

തത്തിലാണത്തലേതു

നീനിന്നുൾത്തട്ടിൽവയ്ക്കേണ്ടമരുകവിടെത്താൻ

വന്നുചേരുന്നതോളം.'

ൻ൫

ഏന്നിത്ഥമോതിടുകനിൻസഖിയോടുചെന്നു

മന്ദിച്ചിടാതെമറിമാൻമിഴി!ധൈര്യമല്ലോ

മന്നിൽജനത്തിനവലംബമിവണ്ണമെല്ലാം

ചൊന്നായവൾക്കുചിടനൽകിനരാധിനാഥൻ.

ൻ൬

നരനായകനോതിയഭാരതീയം

പരനാജനകൻമനോഹരതവും

അരുണാധരിയെപ്രമദവ്യസനാ-

വരണദപയമദ്ധ്യഗയാക്കിയലം.

ൻ൭

തമ്മിൽകാണാതെപോലുംതരണതരണിമാ-

കിത്തരംചിത്തരംഗ-

ത്തിന്മേൽകാമംതഴപ്പിപ്പൊരുകസുമശര-

ന്നല്ലയോതൊല്ലയെല്ലാം?

തന്മൈശ്വര്യത്താലതാകെത്തടവതിനതരം-

പാത്തുവിദേപഷവപ്രം

നിമ്മിഷ്ഠംനീരസശ്രീനിരയുമൊരുവിധി-

ഷ്ഠപ്രയോനപ്രയോഗം?

ൻവു

അതിനിടയിൽനയജ്ഞൻയജ്ഞകർമ്മത്തിനായാ-

ഷ്ഠിതിവതിവലമട്ടുംകൂട്ടിനാനുവട്ടമോരം

മതിയിലതുമതിൽപിന്നെത്തുടപാഹവുതൽ-

പ്രഥിതസഭയിൽവാഴ്ചോരോത്തുപേത്തുതെളിഞ്ഞൻ-

ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥശനിപ്ലിസ്സഭയിലിനിയിവരം-

കൈനവിട്ടുവീരൻ-

തന്നെച്ചാർമ്മിപ്പതിന്നിലായിൽവഴിയുമി-

ല്ലെൻറഭാഗ്യംതഴച്ചു

നേരിപ്പെൺകട്ടിയെന്നിൽകനിയു കിൽമതിത്താൻ

ധന്യനെന്നേവമേരോ-

ന്നാനാപ്തത്വംഗീശരോത്താർത്തകമിളകിമനോ-

രാജ്യസാമ്രാജ്യമാണ്ടാർ.

മര

അന്നാലുനാളിമൊരനാലുയുഗങ്ങൾപോൽഭൂ-

വന്ദാരകേന്ദ്രർവിഷമിച്ചുകഴിച്ചുകൂട്ടി

എന്നാൽതടീയനയനാംബുവിനാലിളയ്ക്ക

പിന്നാൽവരംപ്രളയമായവരോത്തതില്ല.

മര

പിറേന്നാളുക്കുനൻപോട്ടുദയഗിരിയെയും,

കാമുകാമോദപൂരം

തൊന്നുച്ചത്തിനേയും,കദനമതനുവായ്-

കന്യതനുളളിനേയും,

മുറുമാരോടു ചാപത്തെയും മഥജയ ച-
 ന്ദ്രാഭിധക്ഷ്യാപതീന്ദ്രൻ
 കുറുന്തിൻമുഖം ചാപത്തെയും മുടനധിരോ-
 ഹിച്ചുപോലിട്ടുപോലേ.

എം.വ.

ഗദ്യം:— ആ ശ്രേഷ്ഠതയായ ഗോഷ്ഠിയിൽ സാർവ്വഭൗമപ-
 മേഖൽമദാനപിതനായ് പ്രാപിച്ച ജയചന്ദ്രന്റെ പുരോഭാഗ-
 ണ്ണിലിരുവരിയായ് നിരത്തിവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കട്ടിപ്പൊന്നാൽ
 നിമ്മിതങ്ങളും നവാത്മചിതങ്ങളാകയാലൈന്ദ്ര ചാപങ്ങളു-
 ല്ലെന്നാകൃതികൊണ്ടുമാത്രമനുഭവങ്ങളും കാനുകണ്ഠചക്രവർത്തി-
 യുടെ ഭജപ്രതാപപ്രതിബിംബങ്ങളെന്നു തോന്നുമാറുപലിടുന്ന
 വയുമാം മഹാസിംഹാസനങ്ങളിലനുവരെ നടന്നയാഗത്തിലി-
 ലവെച്ചുവരുമെഴിലെടുത്തവരും കുറിയ്ക്കു നറുക്കിയവരും പാത്രം
 തേച്ചവരും പാചകന്മാരും പരിചാരകന്മാരും മുറുമായ് കാല-
 യാപനം ചെയ്തു രാജാന്യരെന്നു പറയേണ്ടുന്ന രാജാന്യർ ഞെട്ടി-
 ണ്ണു കയറി ഞാൻ ഞാൻ സാമ്രാട്ടിന്റെ സന്താനത്തിന്നനുരൂ-
 പവരെന്നു ചിന്തിച്ചു ഹന്ത! ചെന്താർശരണ വശംവദമായ
 ഹൃദയത്തോടും വസിയ്ക്കുമ്പോൾ

കാരോദ്ദൃഷ്ടാവിലേഖത്തിനുമൊരുപൊഴുതേ
 ജനസാഹസ്യമേകി-
 കൂറോടോമൽപ്പതുതേനൊഴുകിനവരണ-
 സ്രുക്കിനെക്കല്ലുലേന്തി
 ക്ഷീരോദനപൽസുതസ്തുലാലിമയകമതിൽ
 ചേർത്തുവിട്ടുത്തൊടൊപ്പം

താരോടുകണ്ണിചെന്നാശസദസിസഖിയൊടൊ-

ത്തമ്മമാസനുപുഷ്ത.

൧൦൩

മാനംചേരുന്നമല്ലീശരമഹിതജയ-

സ്തംഭശൃംഭേൽപതാകാ-

സ്ഥാനംകൈക്കൊണ്ടുദൃഷ്ടിയുതമഴവൊഴി-

യ്ക്കുന്നൊരത്തനപിയാളെ

ഈനന്ദാംഭോധീവീചികലവികളിലനേ-

കായിരംമജ്ജനംചെ-

യ്ക്കാനംഗാസ്രാന്തരാകന്യാപർമിഴികളിരെ-

ക്കണ്ടുകൊണ്ടാടിനിന്നാർ.

൧൦൪

കാറിന്നാശ്ചേർന്നുതുമിന്നലു,മിരുളിനിട-

യ്ക്കല്ലസിയ്ക്കുംവിളക്കും

പാരിൽപറ്റായമാമട്ടവിശദവസനം

ചാരുചേരംശരീരം

പേരിസ്സുപ്താംഗസൗന്ദര്യമൊടവിടെവരും

പെൺകലത്തിൻകലാപം

പോരിന്നൊരയ്ക്കുകാമനാഖിലരൊട്ടുമഹോ!

തദ്ദിനംശക്തിനൽകീ.

൧൦൫

മാനംമേ,ഭൂതലംമേ,വരതനരചിമേ,

കീർത്തിമേ,നൽസ്സുഖംമേ

ജ്ഞാനംമേ,വിക്രമംമേ,തരണപദവിമേ,

സാഹിതീകൗശലംമേ,

ഗാനംമേ,സൽഗുണംമേ,ഭജബലമതുമേ,

സൽക്കലംമേ,ധനംമേ,

നൂനംമേസർച്ചമിത്ഥംനൃപരജനിരവോ-
 ലങ്ങു'മേമേ'കരഞ്ഞാർ. ൧൦൩
 ഇതുപടിനൃപരെല്ലാംവാഴവേതോഴിവേഗാ-
 ലതുലമഹിമകോലുംസാവഭ്രൈമാജ്ഞമൃലം
 പുതുമധുവൈട്രൈകുടുംവാണിയിൽപാണിനീട്ടി-
 ചുതുരതരമുരച്ചാൾധന്യയാംകന്യയോടായ്:
 'വാണീകാന്തൻറപാണിയൊരുപുതുവിരുതേ!
 വാർമുടിത്തയ്യലാളേ!
 താണീടാനെത്തുവക്ത്രാംബുജ,മതിൽനയനാം-
 ഭൃസ്മിനംബന്ധമെന്തേ?
 കാണിക്കുച്ഛു'ഭൃൽഗണത്തെ,ശ്ശരദ്രതുവിൽവരം
 പുണ്ണിമാവാസരത്തിൽ
 കാണിയ്ക്കുംകാറിനണ്ടോപഴുതി,രുചിനിരി-
 പ്പെന്നമദ്ധ്യാഹ്നമായാൽ? ൧൦൪
 മൂന്നാളെന്നോവിദർഭുചന്ദ്രോപനിമാർ
 കന്യകൾക്കായ്നടത്തി-
 പിന്നാളാരുടെത്താത്തൊരുപരിണയമി-
 ബുമിതൻസപാമിതിണ്ണം
 ഇന്നാരാൽതൻസുതയ്ക്കുംവരുവതിനനിന-
 യ്ക്കുന്നമുന്യാറിനുംമേൽ
 മന്നാളെന്നോരുമുണ്ടിസ്സഭയിലതിൽവരി-
 ച്ചാലുമിപ്പോളൊരാളേ. ൧൦൫
 ശ്രംഗാരശ്രീകളിയ്ക്കുംകനകസദനമേ!
 തിണ്ണമിപ്പുണ്യവാൻതാൻ

വംഗാധീശൻ, വരിഷ്ടാകൃതിഹരിഹയദി-
 ണ്ടുണ്ഡലാവണ്ഡലാഗ്രന്ഥൻ
 ഗംഗാകാരുണ്യമേകനോരഹരിതനിചോ-
 ഉത്തൈനിത്യംധരിഷ്ഠം
 തുംഗാഭോഗംതദീയംവിഷയമവിഷയം
 വാക്കിണൈനോക്സണംനീ.

എമം

അവനരികിൽവസിപ്പോന്നംഗഭൂപൻഗുണാവ്യൻ
 കവനകുശലനൈനല്ലംഗമോത്താലനംഗൻ
 അവനിൽമമതയെകിൽതുണ്ണമധന്യനൈത്താ-
 നവനിവതിതന്ത്രജേ!മാലയിട്ടാലുമിപ്പോൾ.

എമം

പിന്നെക്കാണുകകാമത്രപനോരവൻ
 നിന്നോടുചേർന്നീടുവോൻ
 മന്നിൽകാമിനി!കാമത്രപവതിതാൻ
 ചൊല്ലെങ്ങുമിപ്പുണ്യവാൻ
 മന്ദിയ്ക്കാതിവനെഗ്രഹാഷ്ടകിൽനിന-
 കാബ്രവമപുത്രസ്തകം

കന്നൽക്കാണിവേണം!വാരിവിഹൃതി-
 യ്ക്കൊയ്ക്കൊണ്ടുവോയ്ക്കൊണ്ടിടാം.

എമം

അല്ലെന്നാൽകാണെമദ്രാധവനരികിലിരി-
 യ്ക്കുന്നതിലന്യനല്ലോ
 വില്ലാച്ചിത്രേഷുചിരക്സണിമണിയിവനായ്-
 ചേരുകിൽചാരുഗാത്രി!

ചൊല്ലാന്നിൻകൊങ്കയാലുത്തവകണവനൈഴം
 നിശ്ചലതപ്താനാലും

തുല്യംനാണിച്ചുകന്നിൻനിരയുടെകുറവരെയും-

ഘത്തിൽനിത്യംരമിത്താം.

എ.എ.എ

ചോരകിൽകാണതിന്നപ്പൊമൊരുപുരുഷൻ

കാശിതന്നീശിതാവം-

സ്സാരൻകാമാരിയെച്ചേർത്തകമലരിൽവിട്ടു-

തിത്തുനൽഗ്ലോഹമായാൻ

നീരികിൽശൈത്യമെത്തുപടിയിലൊപരമീ-

രണ്ടിലുംഭൂരിസൗഖ്യം

ചേരുകല്യാണി!മേന്മേലവിടെമരുവിട-

നോരിൽനേരാണിതെല്ലാം.

എ.എ.എ

കിഴക്കാളുംഭൂപർക്കതളിർപറിപ്പാൻകരബലം

കഴക്കാണെന്നാൽകേൾനരപതികലിംഗാധിപനിയൻ

പുഴക്കാന്തൻനൽകുംപുരുവിഭവമൊത്തുള്ളപുരുഷൻ

മഴക്കാർകൈകൂപ്പുംകഴലി!മടിയോമാലയിടുവാൻ?

എ.എ.എ

ഏണീവിലോലമിഴി!തത്സവിധത്തിലാസ്യ-

ക്ഷോണീശപരൻമരുവിടന്നമഹാകലീനൻ

വാണീമമാധരണിമാർസുപതിയായ്നീ

വാണീടുമിപ്പുരുഷനെപ്പതിയായ്വരിച്ചാൽ.

എ.എ.എ

അവന്നരികിൽവാഴുവാനസിതമൃഗി!ചോളക്ഷമാ-

ധവൻനഗതന്ത്രജയെത്തൊഴുതുവാച്ചവിത്തത്തനാൽ

കവൻധനദന്നെഴുംപദവി,യക്ഷരാട്ടോക്കുകിൽ

ശിവന്നടിമ,നരമിതാൻനരനിലുംബലംവാച്ചവരും.

എ.എ.എ

കണ്ടാലുംതത്സമീപത്തവരനെയവനാ-

പ്പാണ്യഭൂമണ്ഡലേശൻ

5 *

കൊണ്ടാടിസ്സിന്ധുമീനാക്ഷികളിരുതരമാം
മുത്തുപേത്തുംകൊടുപ്പോൻ
വണ്ടാർപൂവേണി!നൂനംമധുരകൾപുരിയും
വാക്കമിങ്ങിനീദൂത

കണ്ഠാലകാരതത്തിനു,കരകമലം
ശ്രീകരംസപീകരിയ്ക്ക.

എഎ

ഈവിപ്രകുന്ത്രിയൻനൽത്രിദിവമൊരുദിനം
ബാഹുജബ്രാഹ്മണൻപോൽ

ഭൂവിനുംകേരളാഖ്യാനപിതമരുളിയതിൻ
നാഥനിൽപ്രീതിയെന്നാൽ

ഓ!വിദ്യുൽഗാത്രി!കൈകൊള്ളുക ധജനിരനിൻ-
യാനവുങ്കേശമാംപു-

കാവിൽതങ്ങുന്നതെക്കൻപവനനതിലെഴും
ഗന്ധവുപുണ്ടിടഭൂ.

എഎൻ

നീകാണപ്പാമുല്ലസിപ്പതൊരുവൻ
വീരൻമഹാരാഷ്ട്ര-

നാകാധീശൻവൻധനുസ്സെയുമതിൻ
ബാണപരമാരെയും

ഓ!കാദംബിനിതോറവേണി!യുഗപ-
ത്തായ്ത്താൻകലച്ചെയ്യവേ

രാകാചന്ദ്രചളുക്കീർത്തിവധുപോയ്
തൽകാന്തയായ്കൊണ്ടുതേ.

എഎ

ഇല്ലാലേശംനിനക്കില്ലിതിലൊരുവനിലും
തിണ്ണമെന്നാൽകഥിപ്പൻ

പശ്ചാൽദിക്താകാഷംഗുപരദൈ ചരിതം
പാൽമൊഴിത്തയുലാളേ!
ഇച്ചാതുയ്കളിച്ചീടിനമണിസദനം
ഗുജ്ജരജ്യാമണാളൻ.

ഘൃച്ചാഞ്ചല്യംവിശാഖപ്രമുഖരിലുമയ-
ത്തുനൊത്രകാൻവീരൻ.

൧൨൧

ധാരാധവൻസഭയിൽവാഴ്ചതുകാണെസർവ്വ-
ജ്ഞാരാധനത്തിനിരമട്ടുമതിന്നിടനോൻ
ധാരാധരംമഴകണക്കധനത്തെയാക്കും
ധാരാളമേകമൊരുധാർമികനിധരേശൻ.

൧൨൨

കെൽപ്പുറംകൊണ്ടെന്റുണ്ടപ്പൊമമിതകൃപാ-
സിന്ധുസിന്ധുക്ഷിതീശൻ

ചൊൽപ്പൊങ്ങുവൻതുരജ്ജപ്പടയെമുടിയുമാ-
റാക്കുമുക്കെന്നുമാനോൻ

ഇപ്പണ്യുഷോണിമാതാംസതിയുടെതിരുമം-
ഗല്യമോഘോറിമാർതൻ

നല്ലൊൽപ്പോർകൊക്കയോചെയ്യാരുപുരുസകൃതം
കൊണ്ടുപൊരാണ്ടിരുന്നോൻ.

൧൨൩

വടക്കൻദിക്താട്ടിൻവലരിപുകലത്തിൽകമനി!നീ
കടക്കണ്ണിട്ടാലുംനിഷധപതിയിക്കണ്ടപുരുഷൻ
നടക്കുന്നനാലിപ്പരിണയമയേ!നിങ്ങുംസുദൃഢം
മടക്കംവൈദീനമുരവളരെയുണ്ണമിളയിൽ.
വൻപിണ്ണുംവെണ്മതാവപ്രശമനമവനീ-
ഭൂൽകലാഗ്രന്ഥമിമ്മ-

൧൨൪

ടൃമ്പീടംസൽഗുണൗഘാൽതുചിനശിഖരിയെ-
 ത്തൻറകീഴ്കാലമത്തി
 അമ്പിൽകാശീരദ്രുപൻവിലസുവതുനിരീ-
 ക്ഷിയ്ക്കുമേനയ്ക്കുവായ്ക്കും
 ഡംഭീമന്നിൽതകപ്പാൻവേതിയുമബലാ-
 ഹീരമേവോരുമല്ലോ.

൧൨൫

ഉത്തരകുരുദ്രുപതിയിവ-
 നത്തമഗുരുചാപമദനവിദ്യകളിൽ
 മുത്തണിമുലമാർമണി!നിൻ-
 ചിത്തംചെന്നിവരിലെങ്ങുചരുന്നൂ?

൧൨൬

ഗദ്യം:— ഇത്ഥമത്യർത്ഥം ചിത്തമഹർഷിതീര നിദാനമാകുമ
 ത്തോഴിതൻ നാവുചഴി പുതുമഴവോൽ ചൊഴിയുമഴകെഴും മൊ
 ഴി കേഴമാൻമിഴി വഴിയേകേടുമൊട്ടും ചുട്ടുചൊട്ടുന്ന ഹൃത്തട്ടിൽ
 പുഷ്ടമാം ദുഃഖത്തെയാതുകുചാൻ ലാക്കുകാണുതെയ്തവരി നി
 രന്നിരിപ്പൊരു ധരണീഭരണചാരിണനാരെട്ടുരീകരിച്ചു സാര
 മാം പരിഷന്നന്ദിരചാരദപാദത്തിലെത്തിത്തത്ര വിന്യസ്കമാം പു
 ങ്കച്ചുമ്പീഭേത്രപ്രതിമയെയതിമനോഹരമാംവണ്ണം തുണ്ണം സ
 മീചിച്ചു നാശിതമതായായി കരധൂതയാല കൽഹാരമാല
 യെസ്സോൽക്കണ്ഠാ തൽക്കണ്ഠത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതിന്നു ചൊ
 യ്ക്കോണ്ടാൾ.

ഇച്ചന്ദ്രാസ്യാശമത്യപ്രതിമയിൽമതിവി-
 ട്ടീവിധംവോവതിന്നാൾ-
 പ്പിച്ചല്ലാതെത്തുചാൻകാരണമിനിയുടനി-
 ഗ്ഗോഷ്ടിയുംഗോഷ്ടിയാകും?

ആശ്ചര്യംലജ്ജയുൾ ചൂടരിശമിതുകൂടാൽ
ബലമാംചിത്തമോട-
നാച്ചത്തിൽഭൂപരിമ്മട്ടതമിതുമവിടെ-
ച്ചൊല്ലിവല്ലാതെവാണാർ.

എറ

ആരണ്യംപുണ്ടനേത്രം,ഭൂകടികൾകടികൊ-
ള്ളുന്നഫാലം,നിതാന്തം
കാരണ്യംവിട്ട ചിത്തം,രധിരമൊഴുകിടും
നേര സ്രാന്തമേവം
ചേരുകോലത്തൊടപ്പോളസിഴയയറയിൽനി-
ന്നുറിനേരിട്ടടുത്താ-

ത്താരംവിച്ചുത്തുമൊക്കുംതനവൊടുജയച-
ന്ദ്രാവ്യന്വാക്യമോതി:

എറച്ച

‘മൂവേ!മുന്താനിനംമേൽമുടിയതിൽമുകുടം
ചൂടുവോർപാടുനോക്കി-
പ്പാക്കുപ്പാവിഷ്ണുനീയിപ്രതിമയെവരണം
ചെയ്യുവോ?ജാതിയായി!

ചേക്കുന്നായ്വന്നുവല്ലോശിവ!ശിവ!രിചുവിൽ-
പ്രീതിനീമേദിനീശ-

കാക്കുന്നപ്പോൽകളകാങ്കരമുയരമിനി-
ത്തങ്കലത്തങ്കലേവം?

എറൻ

വല്ലാമക്കളിൽനല്ലതാക്കുമനവ-
ത്യതപം,സുതതപങ്ങി-
ന്നെല്ലാവറിലുമശ്രുമാമിതറിയും-
നീയെന്തിനായസനായ്

മല്ലാരേ! കലധൃതകേതുവെയെനി-
യ്ക്കായ്ത്തന്നു? രശ്മാംഗദ-
ന്നില്ലാതാക്കിയനിന്ദകർമ്മമിവനിൽ-
ചേർന്നതിന്നോക്കയോ!

൧൩൦

ഈകട്ടെകീർത്തിയകളുക, തന്ത്രജയേക-
യാകട്ടെമരൊരാവളെന്തിനു? പോവതെല്ലാം
പോകട്ടെപുല്ലഭിജനാങ്കമറപ്പനെ'ന്നു
ഹാ! കഷ്ടമോങ്ങിയവരനേക്കുസിയാന്ത്രശംസൻ.

൧൩൧

ഈക്കാഴ്ചകണ്ടറികിലെത്തിയമാന്ത്ത്യരോതി-
യിക്കാർയ്ക്കമീശ! ഹിതമല്ലിവരംബന്ധനത്തിൽ
വാക്കാംകറെട്ടിവസമപ്പൊളിതൊക്കെമാറി
തപൽക്കാംകുപോലൊരവനെപ്പതിയാക്കുമല്ലോ.

൧൩൨

കംസനൊടാനകദുന്ദി
ശംസനമെമ്മട്ടെ ചയ്യപണ്ട, തുപോൽ
സംസദിമന്ത്രികരപുത്രീ-
ധപംസനമിച്ഛിജ്ജമവനോടോതിനയം.

൧൩൩

ഈതുകേട്ടതുപോലെ ചയ്യനെന്നാൻ
പുതുകീർത്തിയ്ക്കു ധിവാസമാന്ത്രചാലൻ
ഈതുലാത്തിയൊടംബുജാക്ഷിയുംപോ-
യിതുകാരാഗ്രഹവാസമാ ചരിപ്പാൻ.

൧൩൪

ഈരാജന്യരശേഷമണ്ണുമുഖിയിൽ
കാരുണ്യവും, താതനിൽ
തീരാതുളളാരുനിന്ദയുംപുലുമഹീ-
ശന്മേൽപരമാനവും,

ആരാൽതങ്ങളിൽനാണവു,വിധിയില-
നാൾക്രോധവുപുണ്ടുടൻ
പാരാതപ്പരിവിട്ടുവന്നവഴിയേ
ചൊയ്ക്കോണ്ടുടുവാന്ധരായ്.

൧൩൭

പാവപ്രവൃത്തിയതുചെയ്തതിൽവാച്ചുപശ്ചാ-
ത്താപത്തിനാൾത്തളിർവശംവദമാക്കിടാതെ
ഭൂപ്രമാണിജയചന്ദ്രനമാവസിച്ഛാൻ
കോപത്തിലുൾപ്രണയമേവനുപോവതില്ല?

൨൩-൬

ശിവനേ!ശിവരാമ!രാമ!കാരാ-
ഭവനേകാമിനിവാണകഷ്ടവൃത്തം
ഭവനേവഴിപോൽകമിപ്പതിന്നോ-
പ്പവനേവൻകഠിനാന്തരംഗനല്ലാ?
നിരയങ്ങിനെചുറ്റുമാന്നിരുട്ടിൽ-
നിരയല്ലംപകലുംനിറഞ്ഞുതുല്യം
നിരയംനിഴലാകമസ്ഥലത്തി-

൧൩൭

ന്നിരയെന്നായിളമാഞ്ചലാക്ഷിവാണാൾ.
കരുതോഴിയടുക്കലില്ലമാരൻ

൧൩൮

ചൊരുതാമൽത്തനപാതിയാക്കിടുന്നു
വിരുതാക്ഷകിലേതുമില്ലവെൽവാ-
നരുതോതുനാതിനാവധുചിഷാദം.
പൃഥ്വിയെത്തപ്പാമാളിമാരൊടൊരുമി-

൧൩൯

ച്ചോരോവിനോദങ്ങൾപു-
ണ്ടോമൽത്തേൻമൊഴിയെഴുവനംവരൈവസി-
ച്ചെന്നാലുമന്നാളതിൽ

ധാമത്തിന്നുതന്നിച്ചുതെല്ലൊരുസുഖം-

ചേരാത്തകാരാഗ്രഹം

ഘാ!മെത്തുണ്ടാദൃഷ്ടുശക്തിയതിനാൽ-

കണ്ഠോണ്ടിരിയ്ക്കേണ്ടതായ്.

൧൪൦

പോരാത്തതിന്നുഗതികെട്ടുവിയോഗികൾക്കു

തീരാത്തദുഃഖമരുളുന്നപുരോനഭസുപാൻ

നീരാൽതണുക്കുമിളസതപരമനുഘോഷി-

ച്ചാരാൽതദാനടതുടന്നിതുനാല്പവാടം.

൧൪൧

അന്നാചാനത്തിൽനിന്നുംശിഖരിവഴിജലം

വീഴിയത്രയ്ക്കുശൈത്യം

നന്നായ്പ്രാപ്തദൃമിയ്ക്കരുളി?വദനമാം

പുഷ്പരത്തിങ്കൽനിന്നും

സുപണ്ണാഭോരോജശൈലംവഴിനയനജലം

വീഴിയത്രയ്ക്കുതാപം,

ചൊന്നാലുണ്ടോകടുംകൈയ്ക്കുരുതി?വസുമതീ-

തേത്രപുത്രിയ്ക്കുമേകീ.

൧൪൨

ഗദ്യം:— അയ്യോ! കമിപ്പതിനു ചൊയ്യോതുകല്പിതന വ
യ്യോമലാളോടുകാലം വിധിയനനുജലം വിരവിലതുമൂലം വി
രഹതുയിരലകടലിനുടെ നടുവിലിരവു പകൽ വിമലതനുവഴരി
യതിവേലം ചുരുളുന്ന കൂന്തലൊടു കരളിൽ കുറുന്വിയലുമിരുളാം
നിശാടസവിയാകും ചിത്തമലർ വേകും മുശലമൊഴി തൂകും നേത്ര
ജലമാന്തിയുപലത്തിനൊടുമൊത്തു സമവത്തിദഹനാദ്യരിലു
മേകും മാധാപിമാരനുടെ രോധാചലിഞ്ഞുതിർ ചലാപാംഗി
ദ്രുപസുത തീന്നും മനതളിർ തകന്നും മതികദനമാന്നും മരണ

മൊരു ഞൊടിയിടയിൽ വരുവതിനു വിഷകൃമിയൊടൊരുകില
യിലിനമുനൊടു നേന്നും ശമിതാരിയാകുമൊരു കമിതാ വരാ ത
രികിലമിതാധി ഘസ്രമനു നീച്ചും ഹൃത്തമഹ!കാളും മുശുനയ
യൊരാളും പാത്തിടരുതത്തരമമത്തുവനിതാത്തിദസുമൃത്തില
ത പാത്തു പലനാളും.

തന്നായികണ്ണുപറീടുമന്ത്രായതമമാംവിധി
ധന്യാശ്ര്യൻപുഥുഭൂപാലനന്നാളാഹന്ത!കേടുതേ. ഹർമ്മ
ഇടിവീണമരംപോലേയടിതിപ്രജ്ഞയെന്നിയേ
മുടിമന്നൻധാത്രിതൻറമടിമേൽ വീണമുഹൂർയാ. ഹർർ
പറഞ്ഞുപലതുംപാരംകരഞ്ഞുകരുണാരസം
നിറഞ്ഞിടുമൊരുപത്താരോടരംജനപുരന്ദരൻ. ഹർര
കരുണാരിമാനംവേരൂമാറമുൾബുലം
വരുമാബുടമൊത്തൈതിമുനാൾശരൂമന്ദിരേ. ഹർന്ന
താരുണ്യമേരുമവനപ്പുരിതന്നിൽവന്ന-
താരുണരക്ഷിടയിലൊടുമറിഞ്ഞതില്ലാ
ഉത്തരൂപൻകലവുമാടയുമെന്നുവേണ്ട
പേരുന്നിതാന്തമൊരുമി ചൂമറച്ചുളലം. ഹർര
കരിടമിരുപേർകൂടീലമ്മട്ടുസൈനികരുംകട-
ന്നരിപുരമതിൽചെന്നാർതന്നായകാജ്ഞനടത്തുവാൻ
തപരിതമവനീഭൂത്തുംമുത്തുള്ളിലേതുമെഴാതെത-
ന്നരിവയർവസിപ്പോരാക്കാറാഗ്രഹാന്തികമെത്തിനാൻ. ()
അമ്പഞ്ചൊടംഗജനകമ്പടിമുന്ദുപോയാൽ
കമ്പാജഗത്തിലൊരുദീരവിനുംഭവിയ്ക്കാ

വൻപൻജനേശനരിഭ്രമിയിൽവെച്ചുചൊറുൾ-
ക്കാമ്പഞ്ചിയില്ലതിലൊരതളതമല്ലമുണ്ടോ? ൧൪൯

ഗദ്യം:— ഇപ്രകാരം ദുരാശയോൽ ദീഗ്ലമായും ദുഷ്ടാദൃ
യംചോൽ തമസ്സമാവൃതമായും മൃതശരീരംചോൽ നിവ്യാപാര
മായും രാക്ഷസർഷ്ചോലും ഭയപ്രദമായും വിളങ്ങുമാരാജമാഗ്ഗം
ലഘുതരം ലംഘിച്ചു മദ്ധ്യരാത്രി ധരിത്രീപുരന്ദരനാരാൽകാരാഗ്ര
ഹദപാരം ചേരും നേരത്തിൽ

‘സുനായുധാഭ!സുമതേ!സുരഗീതവൃത്ത!
ഘാ!നാഥ!ഘാ!ഹൃദയവല്ലഭ!ഘാ!ദയാബ്ലേ!
ദീനാവനോദ്യത!പുഃഥാ!തവഭാവ,മെന്നം
ഞാനാധിവാരിധിയിലാണ്ടുഴലേണമെന്നോ? ൧൪൦

എന്നാലതിന്നൊരുമരുന്നമരുന്നുകയ്യി-
ലെന്നാലവശ്യമതുതാനുചയോജ്യമിപ്പോൾ
മന്നാലലഭ്യമൊരുവൾക്കൊരുവസ്തുവെന്നു
വന്നാലൊടുക്കമതുവാനവനാടുനൽകും.’ ൧൪൧

എന്നൊച്ചയൊന്നുകയിൽകൂപ്പിടുമാറകത്തു
നന്നുചുലിപ്പതു,മതങ്ങിനെകേട്ടൊരുത്തൻ
എന്നൊച്ചതിച്ചിടരുതിങ്ങിനെതന്പുരാട്ടി!
എന്നുച്ചരിപ്പതുമിളേശനുകേൾക്കുമാറായ്. ൧൪൨

മറന്നാൻതന്നുള്ളമനുജവൃഷഭൻ ചാടിയരരം
തുറന്നാൻതൽക്കാരാഭവനചതിതൻനല്ലയിരുടൻ
കറന്നാൻകൈവാളാൽശുഭശകനമാംതാഷ്ട്രനസമം
പറന്നാൻപക്ഷിപുണ്ടമ്പലയുടെമുന്നോട്ടുതിരുമേൽ. ()

ഗദ്യം: - തദവസരത്തിൽ കാരോദവസിതാന്തർഗത്തി
ലൊരു ഭാഗത്തിൽ

ചീകിക്കെട്ടാത്തകറപ്പരികഴൽ,തിലകം
വിട്ടൊരാണെറി,ബാഷ്പം
തുകിക്കാലംകഴിഞ്ഞു,മിഴി,മലിനവടം
ചാത്തുമാമധ്യമേവം

ആകെകണ്ടാൽകരികല്ലിനമകമുരുകം
മട്ടുവെട്ടുള്ളകാശ്വ-

ശ്രീകൈകൊണ്ടെനൊളായണിനിരമുഴുവൻ
വിട്ടിരിയുന്നതായും,

മരൾ

കന്ദപ്പൻതൻകണയ്ക്കുംദ്രമിണനടെകടും
കൈയ്ക്കുമൊറയ്ക്കലാക്കായ്
വെന്തപ്പാടേദമിപ്പോരകമൊടുശിവനേ!
ഹന്ത!താപാസ്യമായി.

ഇന്നപ്പോൾതീരമെന്നില്ലതുചടിദാദ-
ഷ്ടാഭിയോല്ലാതവാതം-

തന്നിൽവെട്ടോരുകാരോദവനകനകദീ-
പത്തൊടൊത്തുള്ളതായും,

മരൾ

കുപ്പയ്ക്കുള്ളൊന്നുരതത്തൊടു,മടവിയതിൽ
പുത്തനൽത്തൊരൊടുചേ-

തെന്തൊപ്പിയ്ക്കത്തക്കവണ്ണംജനകനടെകരോ-
രാജ്ഞകല്ലിച്ചതായും,

കെല്ലൊക്കെപ്പോയുമോറംവിലസുമൊരലസാ-
പാംഗിതന്നംഗമപ്പോ-

ജാപ്രച്ഛാതാവനീശാഗ്രണിസുകൃതബലം
കൊണ്ടുകൺകൊണ്ടുകണ്ടാൻ.

മരണ

കോപംകന്യാവിതാവിൽ, പ്രണയമനഃപ്രയ-
ത്തനപിയിൽ, ഭൂരിപശ്യാ-
ത്താപംതന്നിൽ, തിമിക്ടംബഹൃമതിവിധിതൻ.
കണ്ണണിക്കൗശലത്തിൽ,
ലോപംകൈവിട്ടിതെല്ലാമരമൊരുപൊഴുതേ.
ചേർന്നമിന്നുന്നതാമ-

ബുദ്ധൻതന്നക്ഷിനോക്കുംരതിപതിചരിതാ-
യ്ഥതപമത്യയ്ഥമാണ്ടാൻ.

മരണ

അരചൻനിജകാന്തനെന്നയോഷി-
ഞ്ഞൊരുചരോത്തുധരിച്ചുടുത്തുനില്ലെ.
പരിചിൽതന്നപുൽകിമോദമുൾകൊ-
ണ്ടുരചെയ്യാനവളോടുഭൂചനേവം:

മരണ

‘വീരശ്രീകാന്ത്യകണ്യാനപയജലധി.സമുൽ-
ഭൂതശീതാംശുലേഖേ!

ധീരക്ടംവൻകരുത്താംവെരുമലയുരുകം
തുംഗശ്രംഗാരധാരേ!

മാരൻതൻദിഗ്ജയാകലപജമതിലെഴുമെ-
ന്നതുതപ്പൊൽപ്പതാകേ!

ചാരത്താരോമലേ! ചരറധമരണിയുമി-
ല്ലാച്ചുനിൽല്ലാച്ചുനൽക്കൂ.

മരണ

കണ്ടാലുലേശമുള്ളിൽകരുണയൊടിവനെ-
ക്കണ്ണുകൊണ്ടൊന്നുമുന്നിൽ

ചണ്ഡാലൻചാപിധുന്തൻമദനിധിപൃഥുണാൻ

നിസ്രുപക്ഷത്രബന്ധു

കണ്ടാലാരുംകൊതിയ്ക്കുംകളമൊഴികളുണി-

ഞ്ഞിടുമീടാണൊരോമൽ-

കണ്ണാലങ്കാരമേ!നീമമപിഴകൾചൊറു-

ത്താലുമിക്കാലമല്ലാം.

എന്നു

കുരന്തസപരംകഴൽതൊഴുന്തനുവാൻതനപി-

യ്ക്കാത്തസപരംവരുവതിന്നതിചാപിയാംണാൻ

ധുന്തല്ലുചെത്തുവഴിയെൻവിഴയല്ലതോത്താൽ

മൃത്തംമദീയദുരിതംവിജയിച്ചുതത്രേ.

എന്നു

നിൻതാതൻതൻമദത്തിന്നുതിചെറുതുചെ-

ത്തുൾത്തടംകത്തിടുന്തപൽ-

സന്താപംതീത്തുഭൂതസഭയിലഭയമീ.

ഞാനമോ!മാനമീനൻ

ഹന്താരാൽവന്നുനൽകീലതിനുടെഹലമാ-

യല്ലയോമല്ലയോനി-

യ്ക്കുന്താവാനുള്ളതേവംശിവ!ശിവ!ചരമെൻ-

തനപിയാൾബന്ദിയായി.

എന്നു

ഞാനനംനനവദ്യയാംനീന-

ക്കാനനാധരിതദിവ്യസാരസേ!

നൂനമെങ്കിലുമിചൻപിഴച്ചുതും

ദീനദൈന്യമൊടുനീചൊറുകെടോ!

എന്നു

ഏനുംമാറുന്തുചാലോത്തമനനുശയമാ-

ണൊതവേജാതവേദ-

സ്സിനുളളിൽ ചെട്ടപ്പുത്താൻമരുമണലമാർ

ചെറുചിസവ്രീളയായി

മൂന്നുപാക്കൊളളാതമോദാമൃതമതിൽമുഴുകി-

ബ്ബാഷ്ടമഃപ്ലതരംവാ-

ത്തന്നുവീശന്നമുന്നിൽത്തളിരൊളിവദനം

താഴ്ത്തിനിന്നുപാതദാനീം.

എന്നർ

പടത്തിലെപ്പാവകണക്കുനില്ക്കുമ-

ത്തടിയുതഃതഃപ്ലതരംവാൻതനപിയെ

പടുതപമേറുണൊതകൈകളാൽമുറ-

ബ്ബെടുത്തണച്ചുനടലോടുമന്നചൻ.

എന്നു

പിന്നീടുണ്ടായതെന്നാൽപാകചണിപരം

തമ്മിൽനിമ്മായരാഗം

ചേന്നീടുസ്രീപുമാനാരിരവർ,വിജനമാം

വാസു,ചഞ്ചാനിശീഥം

എന്നീവസുക്കളൊന്നിത്തുകിലവിടെയെഴും

ദേവതാസേവതാനാ-

ത്തനപീഭൂചാലർചെയ്യാർസചദിമനമഴി-

ത്തൊളുമായദ്രിനത്തിൽ.

എന്നു

ഹന്തകാരാഗ്രഹോദാഹാഹപ്പുന്തലിൽസ്മരസാക്ഷിയായ്

ഗാന്ധവ്ചിധിയായ്കാന്താകാന്തരായരുകൂട്ടരും.

എന്നു

യാമംമൂന്നുകഴിഞ്ഞു-

വാമന്നവനുള്ളപത്തുഃയാധനമാർ

ആമനമൊരുമത്തൊടു

കാമഃവന്നെത്തിവാതിലിന്നരികിൽ.

എന്നു

അതിൽകരേദീട്ടവരപ്പുറത്തിൻ-
മതിൽക്കകംവിട്ടുതിരിച്ചുനേരം
ഗതിയ്ക്കു വിരപ്പുംവരമാറഹസ്സിൽ-
പതിയ്ക്കു ദിയ്ക്കേണ്ടൊരുദിക്കടുത്തു.

എന്നുൻ

മിത്രൻമുഖംശയിക്കൽകരമതരമണ-
ച്ചപ്പൊരനല്ലാൻനിദ്രാ-

മിത്രപംവിട്ടെഴുന്നേറെഴുമൊരുജയ ച-
ന്ദ്രാവനീജീവനാഥൻ

ചിത്രംചന്ദ്രീ ചരിത്രംചിലവഴവെടും
ഭൂതരോതിക്കുളംബം

ശ്രോത്രംതന്നിൽതറയ്ക്കുംപടിശിവ! ശിവ! കേ-
ട്ടാത്തനായ് വീട്ടുതുനിന്നാൻ.

എ

കരപ്പെട്ടീടുംതൻചുകഴിനെവെളുപ്പിയ്ക്കുവതിനായ്-
പ്പൊപ്പൊട്ടാൻപോരിന്നടനടിയേന്മാരൊടരചൻ
പരപ്പെട്ടൊട്ടെന്തിന്നാപ്പടയിലുമരിയ്ക്കാത്തിയരുളാൻ
തരപ്പെട്ടില്ലല്ലോസപദിജയചന്ദ്രനുചെരതും.

എ

എന്നല്ലപുമാന ചരാവലിയമ്പുചഷി-
ച്ചൊന്നല്ലപാതിജയചന്ദ്രഭാജിതനെ
കൊന്നപ്പലേകി, രജവാസ്തുക്കുട്ടുകുടീ-
ട്ടെന്നല്ലയോബുധർകഥാപുതുമന്നിടത്തിൽ?
പിന്നത്തെക്കഥ ചൊല്ലിടേണ്ടശിവനേ!

എ

യോദ്ധാക്കളുംമാനവും
തന്നെത്താൻപണയത്തിൽവെച്ചുകരൾനൊ-
ന്താകാമ്പുകണ്ണുശരണം,

കന്നൽത്താർമിഴി!നിൻസച ത്തിവിജയ-
ശ്രീയെന്നുപായുന്നതേർ-
തന്നിൽതെല്ലു ചിരിച്ചുരച്ചുപുഡുവും
ചോർവിട്ടുവേർപെട്ടുതേ.

എന്ന

വരംദരംവിട്ടുചയോധികാഞ്ചീ-
പുരന്ദരൻപൂരിതസവകാമൻ
മരന്ദരമ്യോക്തിയൊടൊത്തൊട്ടുക്കും
പുരന്ദരപ്രസ്ഥപുരത്തിലെത്തി.

എൻ

ഏതൊരുമസിയാതെതന്നെവിധിപോ-
ലപ്പൂരിൽനല്ലേറിട്ടും
നീരിത്താർമിഴിതൻനിതാന്തരുചിരം
കല്യാണഘോഷോത്സവം
പാരിൽതാളശമന്ത്രമില്ലതുകണ-
ക്കണ്ടായിരണ്ടായിരം

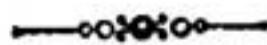
നേരത്തൊത്തൊരുനാവെഴുപണിയതെ-
ത്താൻനോക്കിവണ്ണിയുണ്ണം.

എന്ന

കുറവൊരുശകലംവരാതെരണ്ടാം
സുരവരനംശ ചിയുങ്കണക്കുതന്നെ
ഹരിപുരമതിലേറെമോദമുറകൊ-
ണ്ടിരുവരുമൊത്തുചസിച്ചുസൗഖ്യമോദേ.

എന്ന

പൂവ്ഭാഗം.

സുജാതോദയാഹരം

ഭാഷാചംബു.

ഉത്തരഭാഗം.

കന്നിന്മേൽനിന്നിളകെത്തളിർ, പുരികുഴൽവ-
 ണോ, മനക്കൊങ്കയാംകൊ-
 തെത്തിക്കോലത്തൊടുണ്ടായ് ബുഹുഫലമരുളാൻ
 ത്രാണിയാസ്ഥാണവിനം
 നന്ദിച്ചേകിപ്രശസ്തപ്രഭയൊടീടതുഭേ-
 ഗത്തുപരിത്തഴസ്സും
 യൊന്നിൻപുമെയ്യുപണ്ണാലതയുടെച്ചുവടു-
 ണോശ്രയംതീച്ചുയായ്മേ.

൧൭

കന്നേകൊമ്പുള്ളകുത്താൻ, കടവയർവടവ-
 ത്രംകണകാകമോടി-
 പ്പോന്നേയ്ക്കാൻവെൺനടക്കാകുരുതുഭയദമാ-
 ണാജിയിൽസിംഹനാദം
 എന്നേവംഗുളകൊടോതുംഗുഹനൊടനുജ!ത്താ-
 നാശ്രയംദാനവാരി-
 യ്ക്കുന്നേറെപ്പുഞ്ചിരികൊണ്ടരുളിനഗണനാ-
 ഫൻറൊപാദംതൊഴുന്നേൻ.

7 *

പൃന്തേനംമുന്തിരിങ്ങാപ്പഴവുമതുതവും
 വെല്ലവുനല്ലപാലും
 ചാന്തേലുംകൊങ്കമാർതന്നധരവുമടിമ-
 പ്പെട്ടുപോംമട്ടുമന്നിൽ
 ഞാനേട്ടുവാക്കേതിന്നീടണമതിനുസമോ-
 ജാസനൻദാസനാകം
 കാന്തേ!കാൽത്താർതൊഴുന്നേൻകടകളുവുകനി-
 ണ്തിട്ടുനീമൃഗ്യനെനനിൽ.

൩

ഉന്യഃപ്രമംപുഥുക്ഷ്യാധവനമവനൈഴം
 ജായയാംഹായയേരും
 കോടകാർകൂന്തലാളുംവിബുധപരിവൃധ-
 പ്രസ്ഥമാംപത്തനത്തിൽ
 കേടാറിടുംയശസ്സാൻമരുമൊരമലോ-
 ദന്തമന്തഃപ്രമോദ-
 ഞ്ഞോടല്ലാതന്നസുയാഭാമിയലുമരി-
 ക്കൂട്ടുവുങ്കേട്ടതില്ലാ.

൪

നോട്ടംതൻനാദിചിട്ടാദ്രിയിതനുടൈമുഖ-
 ത്തികലായ്വങ്കുലുക്കം
 വാട്ടംവിട്ടാറുകൊങ്കയ്ക്കിളുകിനപ്പുളകം
 മെന്തുമെന്തേൽകറഞ്ഞു
 തിട്ടംദീപത്തിലുണ്ടാമേവുമകലെയായ്
 ജിഹ്വമെന്തന്ത്യജിച്ചു
 ചെട്ടന്നഞ്ചാറുനാളിൽത്രവന്തുപസുതതൻ-
 മേനിതാനേവെടിഞ്ഞു.

൫

തടുത്തിടാൻനീട്ടിയകൈകൾരണ്ടു-
മടുത്തുദന്താവെയെടുത്തണപ്പാൻ
പടുതപമേറുംസഖിമാർക്കുപോവാൻ
കൊടുത്തുതാൻതന്നെയനജ്ഞരാജ്ഞി.

നൂ

ഉപധാനമൊടുള്ളുചെച്ചുവിട്ടു
ലപനംസുന്ദരമന്ദമാസരമ്യം
നൃപകാമിനികാമശാസ്രമാകെ
ഷ്ഠപനാലഞ്ചിനകംഹൃദിസ്ഥമാക്കി.

൭

നാനീപദ്യംതുടങ്ങിപ്പുരാതമൊഴിവരൈ-

ത്തനപിയുപുണ്യപൂരം

ചേന്നീടുംഭൂപുഷാവുംരസമതിനസമ-

സ്തുതിപേതുവേരത്തി

മിന്നീടുംചന്ദ്രമസ്സുമാളുചതളമവും

ശിഷ്ഠയിൽസാക്ഷിയാംമ-

ട്ടന്നീവിശപംജയിയ്ക്കുംമദനനടൈമഹാ-

നാടകംകൂടിയാടി

൧൧

അവനവളൊടുചേൻചെയ്തമേടി-

ന്യവനമവണ്ണമനത്തനാലുമേറാം

ഭവനമതിലൊരേടമേവനേവം

നവനവമാംസുഖമാർക്കുചേകിനാട്ടിൽ?

൯

ാദ്യം:— അതിശയമതിശയമതിസുരപതിയാം

പുഷ്പനൃപകലമണിതന്നുടെദരണം

പറവതിനൊരുവനമരുതരുതുസുഖം

ചെറുവതിനിത്ഥമൊരിയ്ക്കലുമവനി-

ജ്ഞിടയായില്ലാഗ്ഗണഗണനിധിയൊടു
 കിടയായില്ലൊരുപതിയുമരൊ-
 വരിതാനിന്ദ്രപ്രസ്ഥമിതെന്നൊരു
 മതിമതിയെഴുവോക്സലമുളവായും
 ഹര!ഹര!ശിവ!ശിവ!നരനിരമേന്മേൽ
 പുരുതരകുതുകുംതെരുതെരയാണ്ടും
 കാമംസൽക്രിയചെയ്തുതിലാന്നും
 ക്രോധംദൃശ്വരിതത്തിലിയന്നും
 ലോഭം,സാധനമൊക്കയിൽവെച്ചും
 ലോഭത്തിനതാൻധരയിലുദിച്ചും
 മോഹംത്രിദശകീതുദ്രവല്ലെ-
 ന്നാഹന്ത!ഹൃദന്തത്തിൽവളന്നും
 മദമുളളത്തിൽചുവടേമാറി-
 ദ്രുമമായിട്ടുനരകഭവിയ്ച്ചും
 മാത്സര്യംവൈകുണ്ഠത്തൊടുപു-
 വാത്സല്യമെഴുപുരകയ്ക്കൊണ്ടും
 അരിധാന്യത്തിനകത്തുപസിച്ച്
 വൈരമണികളിലൊന്നായ്ത്തീന്നും
 മുത്തൊന്നെണ്ണിനകത്തുപുറവും
 മുശോഷണമാരവിരതമാണ്ടും
 ഇടമേകാതൊരുപോരബലകരതൻ
 തടമുലയിണതാൻതമ്മിൽചെയ്താ
 ഇടിയുടെകഥചിന്തിച്ചാലതുത-
 മുടനമ്മിന്നലിനപ്പാമായും.

വെട്ടുകരംഗപ്പിടമിഴിമാർത്തൻ-
 വിട്ടുപെരുക്കുകണ്ടുനചെയ്തും
 കുത്തുനിതാനതാമലയരവികൾതൻ
 ശക്തിപെരുത്തൊരാഴ്ചകിനചേന്നും
 വക്രതപുരികക്കൊടികയ്ക്കൊണ്ടുമ-
 കക്കട്ടിപരംകുളർമുലപ്പുണ്ടും
 തക്കുചിതുപോൽ ശിക്ഷയുമുരുചി
 വാഴ്ത്തുംശാസ്യദപയമായ്ത്തീന്നും
 വിഴവിധിമന്ത്രികൾകുക്കികളിലുമൊരു
 പൊഴുതുംചെറുതുംകാണാതായും
 നിലയില്ലായ്ക്കപയോധിലഭിച്ചും
 കലയെന്നുള്ളതുവാഴയിൽവാച്ചും
 തുക്കുതുലയ്ക്കുകമല്ലാതെങ്ങുമി-
 ക്കയ്ക്കുകമാരിടമിരിയ്ക്കാതായും
 തടവുയുവാക്കൾക്കുബലകൾതൻക-
 യ്യിടയിൽക്കുണ്ടയിൽവന്നുഭവിച്ചും
 ചാക്കുജനത്തിനുസാമാനങ്ങളെ
 വെല്ലുന്നതിനൊരുഭാജനമായും! ; ;
 വഞ്ചനനരരൊടുവനിതാപാംഗം
 കിഞ്ചനകുരവില്ലാതെതുടന്നും
 പാനപാനാരുടെയെല്ലുധനത്തെ-
 സ്സന്തതമേണേക്കുണമാർകട്ടും
 രാജദ്രോഹംകാമിനിമാർത്തൻ
 ഭ്രാജത്തരമാംവദനംചെയ്തും

തീവെപ്പെന്നതുവേദിയിലുംപി-
 ന്നാവിന്മോദമടുപ്പിലുമായും
 പാടിനുപന്തോലൊരിടവുമിളയിൽ
 പാടിയലാതെസദൈവഭവിയ്ക്കും
 മുട്ടുകരിമ്പിനിടയ്ക്കുകടന്നും
 തട്ടുനിതാന്തംപന്തിനുചേന്നും
 ദേവനസേവവരാതിരുതരവും
 ഭൂചിനകംപുരുഷാവലിചാണം
 കുടിയെന്നതിനുദേവസിതംതാൻ
 സ്തമിപ്പുമിവിയിലെങ്ങുമിയന്നും
 പൊട്ടുചെയ്തില്ലല്ലൂകിത്തനതാൻ
 തിട്ടമെവകുമേതങ്ങിനെതീന്നും
 മുകതപരദോഷപ്രകടനമതി-
 ലാകംപടിരസനയ്ക്കുഭവിയ്ക്കും
 അർത്ഥത്തിനുവിശേഷിച്ചയ്ക്കമൊ-
 രത്തനമിളമേൽകരുതാതായും
 ദൾക്കുണദയ്ക്കല്ലാതെതമഃ-
 സ്സൾംനരഹൃദിപിന്നയാതേയും
 നീരുകുളങ്ങലിൽനിറവായ്നിന്നും
 പാരംപനിശിമവാനിൽവളന്നും
 ക്ഷയവുഃഘൃദ്ധിയുമൊക്കെച്ചന്ദ്രനിൽ
 നിയതംചേർന്നുമാറ്റല്ലുലസിയ്ക്കും
 ചിത്രംവിസ്മയമതിശയമതുത-
 മലരണീന്ദ്രധരാവനവിഭവഃ!!

ഏകന്നമാത്രമകഭേപരിതോഷമേതു
മേകന്നതിന്നപുഥുചിന്നകഴിഞ്ഞതില്ലാ
ലോകന്നിനസ്തിൽമറ,മാറിനചാഞ്ഞുവെട്ടാൻ
വോകന്നവോത്തിനൊടുരസ്തിലതൈത്രപരറും? ൧൦
അത്രമേനേൽപുകഴ്ബലനിധിജയച-
ന്ദ്രക്കുമാരക്ഷിവാനം

പാരംകാൽകൊണ്ടുതേസ്തുംവെരിയൊരചജയ-
ലുപാന്തനാമംധരിപ്പാൻ
വോരംക്രോധംവിഷാദംകന്യതിഭയമസ്യ-
യാഭരംലജ്ജയെനീ-
യാരുംചേരുന്നൊത്താൻനിശമവശതാ-
ഗാരമായ്ചാരമയ്യോ! ൧൧

മാലൊത്തുചൂണ്ടുവിരൽകഷ്ടമുറക്കെമൃക്കിൻ-
പാലത്തിലൂന്നിയതിയായ്നെടുവീല്പുചിട്ടും
മേലത്രയുനയനാനീരൊഴിയാതൊഴിച്ചും
കാലത്തെയെന്നൊരുവിധത്തിലവൻകഴിച്ചു. ൧൨
ഉൗണറകുമിപ്പുവിട്ടുചിന്തയുടെഭാര,
മോറുതലയേററവും

താണ,രാജ്യകഥവോട്ടെബന്ധുനികരത്തി-
ലുംകരുതമെന്നിയേ
തുണവോലഹഹ!ചേച്ചുയൊക്കെയകലത്യ-
ജിച്ചുനനോയകൻ
വാണവൈരതജ്ഞത്തേവലിയകൊമ്പു
കാസ്തച്ചൊടുചാസ്തവേ. ൧൩

തരളതപമതീവപൃണ്ടുവാടം
കരളൊത്താനുവരൻതനിസ്തുസാമ്യം
ഗരളത്തിലെഴുപുഴുക്കളൊടൊ-

൧൪

ട്ടരളിത്തന്നെവസിച്ചിവണ്ണമോത്താൻ:
'പാതിവ്രത്യത്തൊടൊന്നപ്പരിചിലുചചരി-
ച്ചിത്രനാഥപാത്തനവ്യ-

ബ്രാതിസ്രീയെത്തന്ത്രജാസഫിതമഫിതനാം
ധൃത്തഴുപുഥപിളേശൻ
ഘാ!തിട്ടംകട്ടുകഷ്ടേ!ഘരഘര!വിധിയ-

ത്രത്തിരിപ്പെന്താരേപ്പാ-
ടാധിപ്പെണ്ണന്നവേധപ്താനശുഭതരമുഹൂ-
ത്തത്തിലാചായ്യാനായാൻ.

൧൫

പോയല്ലോകാന്യകണ്യാനപയമഫിമകിഴു-
പ്പോട്ടു,മട്ടിച്ചുമിമ്മ-
ട്ടായല്ലോ,ദോബ്ബലംകൊണ്ടിവന്നൊരുമദമു-

ണ്ടന്നതുംതീർന്നിതല്ലോ,
തീയല്ലോകത്തിന്നീരുന്നതുകരളിനകം,
ദൈവമേ!ചെയ്തതെന്തൻ-

ശ്രീയല്ലോപോയതാക്കുംനരകമിതിനുമേൽ
ഘന്ത!മറെറത്തുമന്നിൽ?

൧൬

കരിയ്ക്കൽതോറാലുണ്ടൊരുകുറിജയിപ്പാൻവഴിയത-
ങ്ങിരിയ്ക്കട്ടേവേണ്ടിലുതുവെറുമുണക്കച്ചെറുതൃണം
പിറയ്ക്കൊക്കുംഘാലംവെറുമൊരുതന്ത്രജസ്തുബത!മാം
മറക്കാൻവന്നല്ലോമനമതുമലയ്ക്കൊത്തദുരിതം.

൧൭

അല്ലെന്നാലേതെനിയ്ക്കാതെജ്ഞിയ്ക്കിലിനി-
 ശ്ശരൂപിയിൽശാത്രവെഴുത്തം
 മെല്ലെന്നുണ്ടാമവർക്കുള്ളൊരുജനനിയെയോ
 പുത്രിയെന്നോത്തിടേണ്ടു?
 തെല്ലിന്നെന്നതിന്നുപുത്തിൽദയ?പുലുപുലിവി-
 ഭന്തുഗോത്രംസമംതാൻ
 വില്ലെന്നാന്നാൽപതിയ്ക്കുകരികരധുതമാം
 താമരത്തണ്ടുപോലേ?

എവ

തന്നെത്താൻവീരവാദംചെ-
 യ്ക്കുന്നത്തെദീനമീവിധം
 നിന്നിദ്രനാന്ത്രപൻപാരം
 വിന്നതപത്തൊടുപോക്കിനാൻ.

എൻ

നദ്യം:— അപരമാം ദിനാരംഭത്തിൽ ചുഡാരികതമാമുത്ത
 മാംഗത്തിലൊരു ചെറുതൊപ്പിയുമതിനുമലുമാൽകെട്ടുമിരു
 കവിളിലുമിരുളിൻ നിരമാൻ ചോടിയെഴും താടിയും തടിച്ച ദേഹ
 വുമടച്ചു കണ്ടുകവുമായൊരു പുരുഷൻ മഹാരാജസന്നിധിയെ
 പ്രാപിച്ചു.

ആർക്കുംപുത്തിൽഭയംചേർത്തമിതബലമൊടും
 ഗോരതാപുരതികൽ
 പാർക്കുംചാമബുദീൻതൻപ്രഥമസചിവനാ-
 യുള്ളുകുട്ടിച്ചുതന്നെ
 വീർക്കുംകെട്ടുതലംപുണ്ടവനിപതിനിശി-
 ക്ഷിച്ചുതന്നാക്ഷിരണ്ടും

8 *

വാക്ടോഫ്യാശ്രവകൊണ്ടരമവനഭിഷേ-

കത്തയാദ്യംനടത്തി.

൨൦

വീര്യാഗാരംതുരുഷ്ടി ക്ഷിതിപനജഗരം.

മൃഷികപ്പെട്ടതലപ്പോ-

ലാര്യാവത്തംഗ്രസിപ്പാൻതുടരവതറിയാ-

തമ്മഹീവനമോന്ദ്രൻ

കാര്യാകാര്യാങ്ങുനോക്കാതുടനടിദൃശമാം

സന്ധിയമ്മന്ത്രിയോടായ്

ഭൂര്യാമോദേനചെയ്യാൻ, പരനൊടുവകതാ-

നാശ്യമാഹന്ത!മന്നിൽ.

൨൧

‘പക്ഷംരണ്ടിനകംപുറ്റു ക്ഷിതിപനെ

സപ്തത്തിലാക്കിത്തരാൻ

പക്ഷംരണ്ടിനിയില്ലമോദമിയലും

മത്സപാമനിസ്സീമമായ്

അക്ഷന്തച്യമഭൂതപുഷ്പമചരാ-

ധത്തിൻപ്രതീകാരവും

നൽക്കുത്രാനപയരതമാകിയഭവാൻ

ചെയ്യാതെചെയ്യാതുമോ?’

൨൨

മറയ്ക്കിവണ്ണപലതുംകധിച്ചാ-

ത്തുരുഷ്ടമന്ത്രിപ്രവരൻതദാനീം

കരൾക്കസൗഖ്യംഗ്രപനോരമേകി-

പ്പെരുക്കമുൾക്കൊതുക്മോടുപോയാൻ

൨൩

പാലിയേണ്ടതുപുണ്യഭൂമി, പുറ്റുവും

താനംധരിശ്രീശർത്തൻ-

മൗലിയ്ക്കാഭരണങ്ങൾ, കാലഗതിയോ
 വല്ലാത്തതെല്ലാറ്റിലും,
 മാലേയ്ക്കാൻവഴിതൻറപുത്രിയണയൊ-
 ല്ലെന്നൊന്നമന്നംനൂപൻ
 ബാലയ്ക്കുപുമാറിത്തതില്ലശിവനേ!

ഛായാമന്തമോഛായനായ്.
 കത്തിതന്നൊടുകഴുത്തുചെട്ടവാൻ
 മൈത്രീകക്ഷിതൃടരംവിധംപരം
 അഭിനംബത!തുരുഷ്ണസച്യമ-
 പ്പുതഥിതൻപതികഴിച്ചുതൃപ്തനായ്.
 'കൊള്ളാമിപ്പാളയത്തിൽപട,ഭരതമാമീ-
 പാലർദൃഷ്ട്യാലവഹി-
 സ്തുളായ്ത്താനേദമിപ്പോരവസരമിതിലെ-
 ക്കാരുതുറാൻവിശേഷം
 എല്ലാരുപോരിനായിട്ടുടനടിനടകൊ-
 ണ്ടീടുവിൻവീടുകാക്കാ-
 നള്ളാവിങ്ങുണ്ടുകൈക്കൊള്ളുകൃത്യസിതിജയ-
 ശ്രീയെയോ,മൗലിയേയോ.

൨൪

൨൫

കേവിനാഴികമാത്രമനന്തമേൽ
 മരുവിടാൻവിധിയെങ്കിലതിന്നകം
 പുരയശസ്സുലഭിപ്പുവനാരവൻ
 പുരയനന്ദനഗണ്യവിഷപ്പുഴ.
 മൃഡാലേശംവഹിസ്തുതലകളരിയുവിൻ,
 ഗോകുളൈക്കൊന്നതിന്മിൻ,

൨൬

൨൭

പേടാമാറ്റായമെല്ലാംദോഷനനില്പരിവിൻ,
ക്ഷേത്രസാത്ഥംതകപ്പിൻ,
നാടാകെത്തികൊളുത്തിൻ, നലമുടയശിലാ-
ലോഹരൂപങ്ങൾകണ്ടാ-

ലൂധാടോപംപൊടിപ്പിൻ, ത്രിപഥഗയിലമേ-
ല്യുത്തനിത്യംകലക്കിൻ.

൨൧

ചാരംപുശുനന്ദംദോഷാടിതികഷണമായ്
വെട്ടിയജ്ഞാപവീതം

ചാരംജ്ഞിച്ചുകൈവർത്തനവലയിടുവാൻ
നൽകവിൻനിർമ്മിശങ്കം

സാരസ്യംചണ്ഡാരിസ്തംഭമിളയിൽമുറ-
യ്ക്കുപുസിയുന്നതിനും

വേരറിയിത്തുമാജ്യംമുടിയുവതിനുമായ്
ചേലുചേലാടുചെയ്യിൻ.

൨൨

കയ്യിൽകറാൻകാഹർധരിച്ചിടാഞ്ഞാൽ
മെയ്യിൽകൃപാണംപിടിയോളമോറി
തിയ്യിൽതൃണംപോലെചാക്കുനാശം
ചെയ്യിക്കുന്നമ്മൾക്കിത്രനല്ലകാലം?

൨൩

ഇത്തരംബത!മതഭ്രമത്താടുചെയ്തു
മുൾവികൾകലൻടൻ

യുദ്ധഭൂമിയെയണഞ്ഞിടുന്നാരുമഹമ്മ-
ദാധിപതിവാഹിനി

ഒത്തകാറിനൊടുചാനിവിത്തലമൊഴുകി-
ലോറവുമിറക്കമാ

മത്തരത്തിലിളകുന്ന ചഞ്ചിയൊടുതുല്യ-
മാംഗതിവഹിച്ചുതേ. ൩൧

പോരിൽ തന്നൊടെതുപ്പുതിന്നുപടയൊ-
ത്തെത്തു നവുത്തൊമ്പ-
നാരിൽ സത്തമനാമ്പുറ്റു ക്ഷിതിവരൻ
പെട്ടന്നു കേട്ടീടവേ.

കാറിൻ വൻ നിനദംശ്രവിച്ചുമയിലോ...
ടൊത്തുളള മുത്തുളളതിൽ
പേരിപ്പാത്തു, കരുത്തൊഴും പുരുഷർത്തൻ
ചട്ടറമട്ടിമ്മമാം. ൩൨

‘അപ്പാതകോദവസിതന്നരനായകാനപ-
യോൽപ്പാതകുതുജയ ചന്ദ്രാന നിഷ്കനാശം
തപ്പാതൈവന്നണ പതിന്നതുരുഷ്ണുരോടൊ-
ത്തപ്പാ! തുടന്നിതൊരുതനമൈത്രീചാലും . ൩൩

എന്നാലൊതു? പരട്ടെവന്നിട്ടു ചതെ,ൻ-
ധർമ്മപരമാരൈവ-
ന്നിന്നാട്ടിന്നുശുഭത്തെനൽകിട്ടുവതാ-
ണീശൻ പ്രസാദിഷ്ടുകിൽ
എന്നാൽ കാൽനിമിഷത്തിൽ വല്ലൂർനിയതം
ശത്രുക്കൾ, യുദ്ധ ക്ഷമ-

യ്ക്കിന്നാരാൽ നടകൊണ്ടിടട്ടെടോ-
യുളളാരിതല്ലോതരം. ൩൪

എന്നു ചുസ്സിലൂടെ ചയ്തുപോരിനാ-
യന്നുടൻപുറ്റു പുറപ്പെട്ടുവിധയം

ഇന്ദുവക്ത്രനിജകാന്തയന്തികേ
 ചെന്നന്നിനചെരുതിത്ഥമോതിനാൾ:
 'എന്തിങ്ങീരുചിലപ്പതിത്ഥമറിവി-

൩൫

ല്ലാതെന്നയാതൊന്നുമേ
 ചിന്തിപ്പാൻകണവൻതുടങ്ങരുതടൽ
 ക്കിന്നോളമെന്നാളിലും
 വെൺതികൾക്കെതിർകീർത്തിനേടുമവിടെ-

യ്ക്കുത്സാഹമിസ്സാഹസം
 പന്തിയ്ക്കു പ്പൊഴുരച്ചിടുംരസനതാൻ
 വൈകാതെനൽകീതുലോം.

൩൭

അത്തരമുള്ളൊരുതൊന്നെ-
 ന്നിത്തരമിന്നോതിടുന്നതെന്നാകിൽ
 ഉത്തരമുചെയ്യിടുവൻ
 സതപരമെൻനാഥ!കേട്ടുകൊണ്ടാലും.

൩൭

എന്നിൽകനിഞ്ഞിരവിലിന്നലെയുദ്ധവാൻ
 ചൊന്നില്ലയോ,ദയിതനായതിനപ്പൊറൊന്നാൻ
 വന്നിദ്രതൻനടുവിൽവെച്ചുനസ്സുണ്ടായ്
 ഭിന്നിയ്ക്കുമാറൊരുകടുത്തകിനാവുകണ്ടേൻ.

൩൮

ഗദ്യം:— ആ സപ്തത്തിനു മൂന്നു വിരിവുകളുണ്ടെന്നു പറയണമെന്നു മതായൊരു ഭൂതമെൻപുരോഭാഗത്തിൽ വന്നു സുജാതേ!നോക്കുക നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ജീവൻ മുസൽമാന്റെ ഖഡ്ഗത്തിന്മേൽ തുങ്ങുന്നതു കാണരുതേയെന്നു പറകയും കുറെ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ നാഥ!ഭവാൻ റിപ്പുനൃപാസ്യകിനാൽ മലീമസമായ കണ്ണുകത്തോടു കൂടി വരുന്നതു കാണുകയും ചെയ്തു

സ്ത്രീരിയെ രണ്ടാമതും സ്വരൂപമാവിടിച്ചതാ രാജ്ഞി! നിൻദ
 യിതൻ വിജയിയാൽ വരുന്നതു കാണതില്ലേ? വേഗമാലിംഗനം
 ചെയ്യാലുമെന്നുരയ്ക്കയും വീണ്ടും കുറെക്കഴിഞ്ഞു നോക്കുമുഖില
 ഘോ! മഹാകഷ്ടം! പാമസങ്കടമതെങ്ങിനെ ഞാൻ കഥിപ്പതെ
 ന്പ്രാണനായക! ഭവാൻ ശത്രുരാജധാനിയിലെരു മഹാസകാ
 രപരിപൂർണ്ണമാം കാരാഗ്രാമത്തിലസംഖ്യകുതങ്ങളിൽനിന്നനഗ്ന
 മായ് പ്രവഹിക്കുന്ന ശോണിതനദികൾക്കകം നിശ്ചേഷ്ടനായ്
 ഗ്ളയിക്കുന്നതെൻമഹാപാപം ചെയ്യാതീ മിഴിയിണയ്ക്കു ലക്ഷ്മീഭ
 വിയ്ക്കയുമുടൻ മൂന്നാമതും മൃത്തി മൂന്നിലെത്തി നോക്കിയാലും
 നിൻറെ വല്ലഭനേവസാനം സമാസന്നമെന്നു നിഷ്കണ്ഠമായ് വ
 ചിച്ചുനൽകാനും ചെയ്തും ചെയ്തു.

ഇതിന്നുമേലെങ്ങിനെ വല്ലഭൻപോ-
 വതിന്നു ഞാൻ സമ്മതമേകിടുന്നു?
 ചതിയ്ക്കുമയ്യോ! രിപുപിന്നെയെന്നി-
 സ്സതിയ്ക്കൊരാലംബമിളാതലത്തിൽ? നൻ
 ഏനോതികണ്ണുനീർവാർത്തരികിലവശയാൽ
 നില്ലൊരസ്സുഭൂവല്ലാ-
 ഞെന്തെന്നോമൽപ്രാണനാഥേ! മതിമതിഭവതി-
 യ്ക്കെന്തുസംഭ്രാന്തിയേവം?
 ഇന്നോത്താൽ വീര്യവാന്മാർക്കണിമണിപുഥുഭൂ-
 ജാനിപോരിന്നുപോകേ-
 ണെന്തെന്നിൻമുശലമാംവാക്കുബലകൾബലമെ-
 ന്നുള്ളതില്ലാത്തപേർതാൻ. ഭം
 കാരോതരംഭയമിതെന്നിന്നു? ശത്രുവംശം
 വേരോടുവെട്ടിയെരിതീയ്ക്കിരയാക്കിലാക്കിൽ

നേരോടുന്നിന്നരികിൽ ഞാൻ നിയതം വരുന്നേൻ
 താരോടിടഞ്ഞമിഴി! താമസിയാതെ തന്നെ. ര'മ
 ഏന്നിത്തരം മൊഴിയുരച്ചു വളർന്നു വാഴ്ത്തും
 തന്നുത്തരീയമതുകൊണ്ടുതുടച്ചു നീക്കി
 ഭരണത്തിനൊത്തനടയാമവളെ ക്ഷമേശ-
 നന്നെത്രയം പ്രണയമാൻ പുണൻ കൊണ്ടാൻ ര'മ
 നീലത്തഴക്കഴലിയാളെ വെടിഞ്ഞുരാട്ട-
 കാലത്തു പാരിനതുടൻ ഉവപ്പരത്തിൽ
 ചേലൊത്ത സൈനികരസംഖ്യർ നിരന്നു നിന്നാർ
 താലദ്രവ ക്ഷീകൾ കടൽക്കരയിൽ കണക്കേ. ര'ന
 പീനതപമാൻ തന്നെ വെത്തു കടത്തിൽ നിന്നു
 ദാണം വൊഴിപ്പെടാമദോൽ കടവാറണങ്ങൾ
 നൂനം സപശാത്രവചമുജയവാറണങ്ങൾ
 വാനത്തിൽ മേഘനിരപോലെ നിരന്നു നിന്നു. ര'ര
 ഉഴിഞ്ഞു ധീശനരുളാലനിലൻറവേശം
 വാഴിൽ പ്പെടുത്തിയ ജവം വെട്ടമശപുനും
 കേഴിയുവാൻ പരവെന്നു നിറഞ്ഞു തുണ്ണ-
 മാഴിയു കത്തിളകിടുത്തിരമാലപോലെ. ര'മ
 പാരാതെ സാരമികളുത്തമമാം ശതാംഗം
 ധാരാളമപ്പൊഴവിടെയ്ക്കു സമാനയിച്ചു
 കാരോന്നമേ പടനിലത്തയുതാംഗഭംഗം
 നേരോടു ചെല്ലുതിനുശക്തിയെഴുന്നതല്ലോ. ര'ന
 മെത്തുരസത്തിനൊടു സൈന്യവയോഗമാണൊ-
 രത്തുഗവാഹിനികൾ താമസിയാതെ തന്നെ

വേർത്തുംകലുകമിയലാത്തവിവക്ഷുഭൂ-
 ത്തെത്തുന്നതാംവഴിമുറയ്ക്കുഗമിയ്ക്കുമാറായ്. ൪൭
 നാകത്തിൽനിന്നുമതുപോലിയുകൽനിന്നും
 വേഗത്തിലാശകൾനിറഞ്ഞുനടസ്ഥലത്തിൽ
 ഏകത്രയൂകൾനിറഞ്ഞമൊത്തുകൂടി
 ലോകത്തിനതുമണച്ചുനിതാനതമപ്പോൾ. ൪൮
 അന്യത്രബ്രഹ്മാമിതമതിന്നാകൂലമായി-
 ടന്യത്രകണ്ണകൊമ്പുപുസിംഹനാദം
 അന്യത്രലോകതയെഴുംഹയപട്ടിമോഷ-
 യന്യത്രഭൂതയേദംഗണലോഷപുരം. ൪൯
 കയ്യുംജനസ്സുമൊരുപോൽസഫലീകരിച്ചു
 മെയ്യുംമനസ്സുമൊരുമിച്ചമരിന്നുനൽകി
 ശ്രീയുറയോധർകണിശത്തിലരിപ്രജത്തെ-
 കൊയ്യുന്നതിന്നസിയിടത്തുനടന്നുതുണ്ണും. ൫൦
 വേണന്നപോൽഗരളമാൻലിഖറുലക്ഷ-
 പ്രാണങ്ങൾപോക്കുവതിനറവടുതപമോടേ
 കാണന്നവർകരളിൽതരളതപമേകി-
 ത്തുണങ്ങളിൽപരമജിഹ്വഗവർണ്ണിവാണ. ൫൧
 ഇതമംക്ഷണേനസമിതിയ്ക്കുമഹാമഹേന്ദ്ര-
 പ്രസ്ഥത്തിലുള്ളരിയധീരരണഞ്ചനേരം
 മുത്താൻനാരദമുനീന്ദ്രനവർക്കുവാസ്കം
 ശാസ്യത്തിലെപ്പടുതകാണതിനോടിയെത്തി. ൫൨
 പാരമ്പുമാതനയകൈരവർവാസരംവ-
 ണ്ദീരൊൻപതോറുപടവെട്ടിയപുണ്യഭൂമി

ഘോരംഭയപ്രദമടൽ കൂളമാക്കിവാണു
വീരൻപുഥു ക്ഷിതിപനപ്പൊഴുതൊന്നുകൂടി.

൧൩

പാരാവാരോരുഘോഷം, പ്രളയ ഘനരവം,
പാവുതീശാട്ടമാസം,

ഘോരകാരന്ത്ര സിംഹാരവ, മജിതനൈഴം

ചണ്ഡകോദണ്ഡനാലം,

കാരാഗാരസ്ഥലകാവതിരുദിതമിവ-

ഞ്ഞാത്തിടംശബ്ദമാടം

ധീരാതിക്ഷമാനായകബലവുമട-

ഞ്ഞത്തിയുദ്ധത്തിനപ്പോൾ.

൧൪

അല്പ ചന്ദ്രാക്ഷിതശിരസ്സൊത്തതദൈവജയന്തികൾ

യുദ്ധകൂളത്തിൽ ശോഭിച്ചു തദ്രൊപ്പോലെനിടം.

൧൫

ഗോകുളബക്ഷണമെ ചെണ്ണാർ ചകോരങ്ങൾ കരുല്യമായ്

ബ്രഹ്മചാരികളെപ്പോലെസമിത്തിൽകൊതിയുള്ളവർ നന്ന

ഗ്രാവംപോൽപോകുളത്തിങ്കൽദ്രവം തല്പരിയാത്തവർ

മാറിനെന്നതുപോൽവീതികേറാനുംവേണ്ടതുളളവർ

൧൬

ദൈത്യാരിഭഗവാനെപ്പോൽനിത്യംസംക്രന്ദനപ്രിയർ

ശിതികണ്ഠസപാമിയെപ്പോൽ കൃതുദ്ധംസംനടത്തുവോർ

൧൭

തുരുഷ്ടദ്രുമിചാലൻതൻകരുത്തുഃകുളാരുസനികർ

ഉരുക്കാൽതീർത്തമെയ്യുള്ളൊരൊരുത്തന്നോക്കിൽവണ്ണരോ?

൧൮

കാലാൾസംസ്തുതപദമൊടു

മലയാളംചെന്നൊരൊരാവാകുവരിൽ

പാരംസാദികൾനിജ്ജര-

വാമപ്രമദാമനഃപ്രസാദികൾപോൽ.

൧൯

ഗദ്യം:— അമ്മാന്യവുമസാമാന്യവുമാം സൈന്യമോടു
ദൈന്യഹീനനും ശൂന്യബുദ്ധിയുമാം ജയചന്ദ്രാഃ തന്റെ സാന്ദ്ര
മാം ബലത്തെ സതപരം യോജിപ്പിച്ചു.

ദൃതിനിതരാഞ്ചേന്വനവധി

കുതിരകളോടൊത്തരണ്ടുസേനകളെ

ഏതിരിൽകണ്ടുജൂതപം

മതിയിൽപൂണ്ടുസ്മിച്ഛസപ്താശപൻ.

നൃഹ

അദ്ധ്വാനമെത്തുകലാനനുവായത്തിലപ്പോ-

ളദ്ധ്വാനമെത്തുതിനെത്തടയേണ്ടതിനായ്

ശുദ്ധാന്തരംഗമെഴുമിന്ദുതദീയചാര-

ശുദ്ധാന്തമൊത്തചിടെയെത്തിലസിച്ചുപാരം.

നൃഹ

മാരാമാതിശിരസ്സു, വൈഷ്ണവപദം

താരയ്ക്കൊഴുചിത്തവും

പാരാതേറമലങ്കരിപ്പൊരുകലാ-

നാധൻപ്രകാശിയ്ക്കവേ

ആരാൽപോയിടണമനോജ്ഞതമുറ-

യ്ക്കുന്നാൽമരിച്ചുന്നഹോ

ധാരാളത്തിലതെത്തിമുനിലധികം

ലോകത്തിനാകെദ്വീപം.

നൃഹ

പോരിന്നൊരുങ്ങുമരികൾകെഴുമുള്ളവിട്ടു

വേറിട്ടുവാഞ്ഞൊരുതമസ്സുവിലാനിശേശൻ

ഹാരിതപമേറമിയലുന്നൊരുതൻകരത്താൽ

പാരികൽനിന്നുചരിചോടുചരിച്ചെടുത്തു.

നൃഗ്

ആയാമിനിസ്തുചിറകുള്ളൊരാനോദയത്തി-

ലായാമമുള്ളൊരുസുഷുപ്തിയെയോക്കുകൊണ്ടോ

ശ്രീയാജിമാണ്ടുടരശേഷമുറങ്ങിയില്ല?
മേയാൻവിടംപശുവിനെത്തിരുപുല്ലുകൊമ്പിൽ? നൃഃ

ഏന്നോമനക്കലമലംകൃതമാക്കിടന്ന
മന്നോരുമുണ്ടിതിലചർച്ചസാനകാലം
വന്നോരുനാളെതിരിലെത്തിനത്താനിരിപ്പു-
തെന്നോനിനച്ചുശശിയന്നുനേസ്യവിട്ടു? നൃനൃ

വെക്കംകിഴക്കഥവെളുത്തുദയാദ്രിതന്നേ-
ലക്കമ്സാക്ഷിഭഗവാനെഴുനളിയപ്പോൾ,
ഉൾക്കട്ടിക്കൂട്ടമരി.സംഹതിചോരിനായി-
ത്തക്കത്തലേറുപുഥുദ്രുവനൊടാത്തരോഷം. നൃഃ

ആത്തത്രാണപരായണതപമനിശം
കൈയ്യാണ്ടുചാൽകൊണ്ടോര-
പ്പാതമൻതന്നുടതേർതെളിച്ചഭഗവാൻ
തൻപത്തുചൻപെത്തുചാൻ
കാത്തല്ലംഭയമെന്നിയേപുഥുനൃചാ-
ലോത്തംസമുത്താസുഹൃൽ-
സാതമത്തോടുസമംപടയ്ക്കുതിരിടം.

സൈന്യത്തോടായ്നേത്തുതേ.. നൃചു
ആനയ്ക്കാന,രഥംരഥത്തിനു,ചരം.
കാലാൾക്കകാലാൾ,ധനു-
ബ്ബാണത്തിനുശരം,ഛായത്തിനുഛായം,
സാദിയ്ക്കുമോസാദിയും,
നൂനംവേലിനുവേൽ,മുറയ്ക്കുതുകണ-
കസ്യത്തിനസ്യം,മഹാ-

മാനംപുണ്ടെതിരാളിമാരുയിർമാഃ
 നിമ്മട്ടുപോരാടിനാർ.
 കല്ലൊക്കുംകരളുംപുഷത്തൊടൈതിരാം
 തോളുംഭയംകണ്ടിടാ-
 തുളോരുളുമിരുമ്പുലകുന്തൊഴുവോ
 ഭദ്രണ്ഡദോദ്രണ്ഡവും
 ചൊല്ലൊക്കുന്നകരിമ്പനയ്ക്കുസമമാം
 മെയ്യുംവെറുതുളമാം
 പുല്ലൊത്തുളശരീരബന്ധവുമിയ-
 ന്നിടുന്നൊരീടാൻവർ
 തങ്കയ്യുംരിപുവിന്റെറവായുമൊരുപോൽ
 മണ്ണെന്തിയെന്ത്യേദ്രധം
 മുൻകാൽവെച്ചുതെടുത്താടാടലിൽനി-
 ന്നുലുപൻവലിയ്ക്കുംവരെ
 തികൾപ്പുമുഖികീർത്തിയോഷയുടെയോ-
 വ്വിൻതയ്യുലാൾതന്റെറയോ
 കൊങ്കക്കുന്നിന്നരണ്ടിലൊന്നിൽവിധരി-
 ചുല്ലൊതെനില്ലാതവർ
 ശുലംവാൾഗഭകന്തമീട്ടിമുസലം
 ചാചംതുടങ്ങിദിഷൾ-
 ജാലത്തെക്കുലചെയ്തുതിന്നതകിടം
 ശംസ്രുങ്ങളൊത്തങ്ങിനെ
 സാലംതോറകരത്തിലാജിധരമേ-
 ലഭൃത്തിൽമോലുംമഴ-

നൂ.൯

൭൦

൭൧

കാലത്തെനകണകവേനുകയരും

കെല്ലിന്നിരിപ്പാൻവർ

91

തന്നാട്ടിനമതൻമതത്തിനമതിൻ

രാജാവിനുംമേൽകുമേൽ

നന്നായ്വന്നിടുവാൻമരിയ്ക്കിൽനരർതൻ

ജനംപരംമാന്യമാം

എന്നാരാൽനിരവിച്ചുതിന്നുതരമൊ.

നേകുന്നതിന്നിശനോ.

ടന്നാളുംമനതാരിൽവാളെരയൊടവേ.

ക്ഷിപ്തോരുസൽപ്പുരുഷർ

92

യുദ്ധക്കോണികളിൽകബന്ധനിരതൻ.

താളത്തിനെത്തുളളതാം

നൃത്തംവെച്ചുരസിങ്ങുവോർതലമുതൽ

കാലോളമെല്ലാടവും

പ്രത്യംഗംഭയമേകിടുംബ്രഹ്മകിണം

പുണ്ടോരുകണ്ഠീരവ.

പ്രാർത്ഥനൈസ്സമർന്നകേതർചെയ്തുനിതരാ.

മായോധരായോധനം.

93

ചാകുന്നതായോധരോരോഞ്ഞൊടിയിലുമൊരുവാ.

ടാ,യതോത്തായതാത്തു

വേകുന്നതൈസന്യനാഥകുകതളിര,തുക.

ണ്ടാത്തുതച്ചുതുവുനും

തുക്കുന്നതുമഷ്ഠവാപ്പും,കരബലമെഴുവോ.

രാജിഭൂദേവതയ്ക്കും.

യേകുന്നത്രപിയാമട്ടവിലവിഭവമോ-

ടൊത്തതാംസദ്യുതൃണ്ണം.

൭൭

എയ്യന്നുലക്ഷ്യമൊപ്പിച്ചുരിടേർവിശിഖം,

ചെന്നതൊന്നിച്ചുകേറി-

കൊയ്യന്നുസംഖ്യവിട്ടോരയിരുപയറുചോൽ

കഷ്കൻ, ഫഷ്ചുപ്പും

ചെയ്യന്നു പുഷ്പ പഷംഗഗനചരർ, മദി-

ച്ചാത്തുവാന്നത്തുതൃത്തം

ചെയ്യന്നുവീണയേത്തുമുനി, യൊരുവനെഴും

ദുഃഖമന്യന്നസൗഖ്യം.

൭൮

കൂടുന്നു പാശിയോധകുകമതില, തിനാൽ

മൃക്കുമുകോടുമുറും

മൂടുന്നു സായകത്താൽഗഗനവുമിളയ്യും,

ഭൂതവേതാളസാത്ഥം

ആടുന്നുതുപ്കൈകൊണ്ടമർനിലമതിൽനി-

ന്ന, ന്തമില്ലാത്തൊരാറാ-

യോടുന്നു മസ്തികംഭാദികപുളിനഗണ-

ത്തോടുമീടാൻരക്തം.

൭൯

ചേരുന്നു നാകലോകംതരണർ, ഗണികമാർ

തമ്മിൽനന്മണ്ടതല്ലി-

കീറുന്നു മുൻപുമുൻചെന്നവരൊടണവതി-

ന്ന, പൂരയ്ക്കുള്ളഭാരം

തീരുന്നു, ചിത്രഗുപ്തൻമുറിയിലൊരുവിധം

മിക്കരിക്കാർട്ടുമെത്തി-

കേരണുകാരോ, പിൻപുറംപടയുടെകെടുതി

യ്ക്കേതുമേങ്ങേമില്ലാ.

൭൧

വിഴയ്ക്കുന്നതാളംപരവശതയാൽകിന്നരതതി-

യ്ക്കൊഴിയ്ക്കുന്നതൊല്ലംമുതരൈമടവാർനിസ്സുചകുളായ്

പഴിയ്ക്കുന്നതന്നെസ്സുമരഘിതമാംനന്ദനവനം

കഴയ്ക്കുന്നതൊക്കത്താരമരപുരശിപ്പിയ്ക്കുമധികം.

൭൨

വെള്ളിക്കണനാനുപൊൻകുന്നചരമിവയൊഴി

ഞ്ഞിങ്ങുരത്തങ്ങളെക്കൊ-

ണ്ടിപ്പിന്നോളംചമച്ചുള്ളൊരുഗിരിയധുനാ

പത്മരാഗാദിയേകം

കിപ്പിപ്പെത്തുനചക്ഷുപുരരിനിയുമുടി-

ച്ചാലയംതീപ്പതാവം-

മല്ലിത്താർബാണവൈരിയ്ക്കുടർനിലമൊരുസ-

ന്ദേഹമന്ദേവമേകീ.

൭൩

സുതനകമലതൻചൊടിയ്ക്കുചേരം

ദ്വൃതിപടരംവിധമാപ്പയപേയോധി

അതുപൊഴുതുവിടൻചെമ്പരത്തി-

പ്പതുമലർതന്നുടെകാന്തിയേന്തിനിന്നു.

൭൪

കാമൽച്ചാമരമായിടംചികരവും

വില്ലാകമാച്ചിപ്പിയും

വാർമെത്തുംകരികുംഭ്രമോയകുചവും

തലസ്സുമാമുരവും

ശ്രീമത്താമൊരുശംഖമായഗളവും

കൈക്കൊണ്ടുരകതാംബരം

കാമംപുണ്ടരണാവനിയ്ക്കുവശരായ്
പേരാൻപോരാളിമാർ.

പുര

എത്തുന്നവൈരികളെവാഴകണക്കുവെട്ടി-
വീഴുന്നൊരസ്സമരസിംഹനെന്നേക്കുനോക്കി
പേരുന്നൂറുപാലനിവനാദിയിലിട്ടനാമ-

മൊത്തെന്നുകാണികൾപെരുത്തുപുകഴ്ത്തിന്നാർ.
പട്ടുപുറ്റുമനേകമൃഷികൾക്കും-

പുര

കിടയിലണഞ്ഞൊരുമൃഗ്യയെന്നപോലെ
ഇടിപൊടിതവിടാക്കിവെരിപ്പുണ്ടും
സ്തുതരമേറെമുഴുകിശംഖനാദം.

പുര

അദ്ധ്യക്ഷശംഖരവമൻപൊടുകേട്ടശക്ര-
പ്രസ്ഥത്തിലെപ്പട്ടതെളിഞ്ഞുവിളങ്ങിപാരം
പ്രത്യയ്മിയോധരുടെദൈരവമായദീൻദീൻ-

ശബ്ദത്തിനുംകുറവുതാമസിയാതെവന്നു.
കണ്ണിൽകണ്ടുപുകൾതൻഗളതലം

പുര

ചീളെന്നുവാളൊന്നിനാൽ
മുൻനിൽക്കുംപുറ്റു,വെള്ളരിയ്ക്കുപതിനേ-
രന്മാർനരുകുടംവിധം

എണ്ണിക്കൊണ്ടരിയുമ്പൊഴേകനരിനീ
പോക്കിന്നുനേക്കെന്നോടെ-

ന്നന്നിദ്രപ്രതിലഞ്ഞൊടോതിയരികിൽ
ചെന്നെത്തിസന്നദ്ധനായ്.

പുര

അൻപുവിട്ടരിതൻനേക്കൊരമ്പുവിട്ടുവിൽപുറ്റു

മാനമുള്ള തശേഷംപോയ്മാനമെത്തിയവന്നുരോം | പു
 സാരഥിതേർഖിലിഖയൊടു
 ചാരുതചേരണമകടവുവേറായ്
 വാതെലരിവീണിടവേ
 ഘോരതരംവാളെടുത്തുപുഥുവെട്ടാൻ. പു
 കണ്ടാൻകൺകൊണ്ടുമുന്നിൽപുഥുവതുപൊഴുതാ,-
 കണ്യകണ്യാഭിധജ്യാ-
 കണ്യാലങ്കാരമായുരേതേധരണിതൻ
 കണ്യാകോടാലിയായും
 തണ്ടാരമ്പൻറതകകൊടിനിജവധുവിൻ
 താതനായുഖിളങ്ങും
 കണ്ടാലാരംവിറയ്ക്കുംബലനിധിജയച-
 ന്ദ്രോർച്ചരാജാനിതന്നെ. പുൻ
 ചെരികെമദമൊഴിഞ്ഞുമിന്നൽതട്ടി-
 ച്ചിറകുകൊഴിഞ്ഞപതത്രിയോലരാതി
 അരികിലവശനായ്കിടപ്പതീക്കി-
 ച്ചുരുവയാപുഥുവാക്യമേവമോതി: ൻ
 'നമിച്ചേർതപദംബ്രിതസ്സുചരാധം
 ക്ഷമിച്ചെന്നിലാശിസ്സുചേക്കേണമേമേൽ
 മമിച്ചെന്നിയേനമ്മൾവാഴൊല്ലവൈരം
 ശമിച്ചെന്നുചെന്നെങ്കിൽഞാൻധന്യനായി.' ൻ
 കൈരംമറുപടിയോതിടാതതി-
 നമുക്കുണകനൽചിതറുന്നകണ്ണിനാൽ
 തമുക്കുപോൽപുഥുവിനെനോക്കീവേഗമ-
 പ്പുക്കുമാപതിരണഭൂമിവിട്ടതേ. ൻ

ഗദ്യം:— തദിനന്തരമസമസകസ്യമസാസപാദിനാലാലസ
ഘടിയമധുകരരാമനചരരോടും ഭീതിത്രവേഷ്യാമഷ്ടങ്ങളമമമി
കയാ കടന്നു തദധരായീനാലിനം മനസ്സോടും താമസഗുണം
പെരക്കും തുരുഷ്ണപതി താമസം വിട്ടു മണധരണിവിട്ടു പലായന
പരായണനായ് ഭവിച്ചു.

അക്കാന്ദിശീകപശുവിണനഡാവനത്തി-
ലുരക്കാമ്പിലാശകലരാത്തപുഷ്പകുമാരൻ
പ്രഖ്യാതിതേടുമൊരരണടെപുരിലെത്തി-
ത്തൽക്കാമിനീമണിയൊടൊത്തുസുഖിച്ചിരുന്നാൻ. നൻമ

രാജയകുടുംബാവുക്താതൈശോഷംവാച്ചബലത്തൊടും
ഷാമബുദീൻഗോറിലെത്തിയതാശകുഗ്രണ്യനായ്. നൻ

ചാട്ടംപിഴച്ചൊരുകരങ്ങളെന്നപോലെ
കൂട്ടംപിരിഞ്ഞുഗതികെട്ടുമുഖപ്രസാദം
വാട്ടത്തിലായുരകമുള്ളൊടുനിന്നിടുംതൻ-
ശിഷ്ടംജനത്തൊടുതുരുഷ്ണനിവണ്ണമോതി: നൻ

‘രാജിയ്ക്കുംപുകളെഴുമന്യഭ്രമിപന്മാർ
പുജിയ്ക്കുംപുരുഷനിവന്നുനിങ്ങൾമുലം
ആജിയ്ക്കുള്ളവശതവന്നുമാനമെല്ലാം
ഘാജിയ്ക്കായ്തിരിയെവരാതെപോയിരുല്ലോ. നൻ

മാനംകൈവിട്ടമണ്ണുംമരവുമുരകിടും
ലോഹവുങ്കല്ലമീശ-
സ്ഥാനത്തിൽചേൻപോരിൽഭയമധികമെഴും
ശുഷ്ണമിനുകൂടുംപോലും

ഈനമ്മെപ്പോർനിലത്തിൽരൂപയുടെകണികം.

ണാത്തൊരീനിങ്ങൾമൃഗം

നമനംകാറ്റിൽപറക്കുകരിയിലകൾചിറി

യ്ക്കേണ്ടഘട്ടത്തിലാക്കീ.

ൻക

ഇയ്യോറിനംനിബിമതത്തിനുമെൻറകൈയ്ക്കും

മേൽക്കേറിടുന്നചയശസ്സൊഴിയാതിരിപ്പാൻ

തക്കോരുകമ്മിതുമട്ടമനസ്സിൽമുറും

ധിക്കാരമാൻബത!നിങ്ങൾകഴിച്ചുവല്ലോ.

ൻവു

എന്തിന്നുനാടുധനമെന്തിനുസൈന്യമെന്തി-

ന്നെന്തിന്നുവീടുബലമെന്തിനുജീവനാലും

എന്തിന്നിമേൽഫലമടൽക്കുവിഴയ്ക്കിലെല്ലാ-

മന്ധന്നുകിട്ടിയൊരദൃഷ്ടമാണനന്ദനം.

ൻൻ

കഴുതകളിൽകേരീട്ടി-

പ്പൊഴുതിവർത്തൻപുഷ്ടത്തെദൃഷ്ടികളായ്

തെരുവുകൾമുഴുവൻചുറ്റി-

പ്പുരവനിതാമാസയോഗ്യരാകട്ടേ.

മൗൗ

ഇവണ്ണമുള്ളവജയഘോഷയാത്രയാ-

ലവണ്ണമാംരൂപവ്രവയോധരുള്ളതിൽ

സ്രവന്ധരിച്ചുമരണം,ജയം,ജവാ-

ലിവറ്റിലൊന്നണവതിനാശതേടിനാർ.

മൗമ

അവരെയിരവിൽനന്നായ്പോക്കുത്തിൽകളിപ്പാൻ

നൃവരനതിവിദഗ്ദ്ധൻകച്ചുകെട്ടിച്ചുവീണ്ടും

അവരുമതിജവത്തിൽചാണയിൽതേച്ചുകല്ലിൻ

നവസൃഷ്ടമവചിച്ചാരാഫവോത്സാഫവാനാർ.

മൗൗ

ആരൊത്താൻപടയിൽ വധിയ്ക്കുവാൻകൊതിച്ചോ
നേരൊത്താത്തൊരുപയപുഷ്പമേശൻ
പേരിത്തൻമരണമണച്ചതില്ലതോത്തെ-
ന്നേത്തുംഹൃദിജയചന്ദ്രനാത്തിപൊങ്ങി.

ശ്ലോകം

‘ഏതിജീവൻ?പരൻതന്നതു,മൃതിയിതിലും
നല്ലതല്ലേ?തരിമ്പും
വാദിപ്പാനില്ല,പിന്നെജ്ജല,മസി,വിഷമി.
മൂന്നിലൊന്നില്ലയോമേ?

ചോദിയ്ക്കേണ്ടൊക്കെയുണ്ടിന്നരികിലവയിലൊ
ന്നാട്ടെനീട്ടേണ്ടകാര്യം
ബ്രാതിയ്ക്കോമോനിനച്ചാൽസപമരണ?മിനിയും
ബ്രാതിയേതി,ല്ലതെല്ലം.

ശ്ലോകം

ആനാസംദയ്ക്കുശസ്സാംകടലിനുടൈനടു-
ക്കാണ്ടത്താൻഹന്ത!രാജ-
സ്വമാനാഹൻതീരെയല്ലെൻമൃതിമദിജനാ-
കാങ്കരവേരുകുടം

മാനാപേതംമനസ്സേ!മഹിയിൽമരുവിടാ-
നിച്ചുവെച്ചാലനത്ഥം
താനാണെന്നോത്തുനൽകീടണമനുഭവിയി-
ബുന്ധമെന്തിന്നുമേലിൽ?

ശ്ലോകം

ദൈവത്താൽഹതനായത്താൻധരണിയിൽ
ജീവപ്ലവംപോലെമേൽ
ഹാ!വത്തിപ്പതുകാണികൾക്കരുളിടും
കന്നിച്ചുമന്ദസ്മിതം

ഈവൃദ്ധനതിനില്ലമോഹമതിനാൽ
നിയ്യൻറെകയ്യേ!കട-
നാവിദ്യത്തെടുത്തുലൃമാമസിയിട്ട-
തല്ലത്തുണയ്ക്കേണമേ!!

൧൦൩

നെല്ലാപ്പുലുവോടുമുന്തുകട-
നതുകൊത്തുപാരിട്ടുത്താ-
നെല്ലന്യമതസ്ഥസാഹ്യമതിനായ്
കയ്യാണ്ടുവെന്നാകിലും
എന്നല്ലതുകൊരുശാന്തിയില്ലചെറുതും
ചോരൈകിലയ്യോ!മുറി-
ഞ്ഞെൻനല്ലയ്ക്കുനകിത്തിശാവിഹതമായ്
ഒട്ടിപ്പുവപ്രത്തിനാൽ.

൧൦൪

അല്ലെഖഡ്ഡ!ഭവാനെനിയ്ക്കുപിരിവി-
ല്ലാതുളളകൂട്ടാളിയാ-
യല്ലേവാണതിതേവരെയ്ക്കുകരതാ-
രികൽപരംകൈല്ലാടും
ഇല്ലേതെല്ലലിഖന്ത്യകാലമതിലെ-
ബുന്ധുകൾബന്ധുകൾളെ-
ന്നില്ലേവേത്തുമൊരാപ്കചാക്കുരികിൽവ-
ന്നില്ലോൾസഹായിയ്ക്കുടോ!
ഉരുകന്നഹൃത്തൊടിയുപോൽപലതും
നിരവിച്ചുഭൂപനമരുന്നളവിൽ
ഉരമുത്തുതടിയനതുരപ്പനയ-
ച്ചൊരുകത്തവന്നുകരലബ്ബമതായ്.

൧൦൫

൧൦൬

<p>ഉടൻപടയ്ക്കുത്തണമന്നുചെയ്തോ- ങ്ങമ്പടിചൊൽപ്പടിയന്ത്രനോടായ് കടംപടാൻവയ്യിവനെന്നവാക്യം സ്സുടംപടുകുമാവനതിൽകരിച്ചു. അതാത്മഹത്യയ്ക്കുതുടങ്ങുമാബ- ശതാലപരൻകേട്ടൊരുപോരുക്കൂടി ധൃതാദരംചെയ്യണമെന്നുചിന്തി- ച്ചിതാക്ഷമാശയ്ക്കുവില്ലയല്ലോ അന്നാട്ടിലെങ്ങുടരെയൊക്കെവിളിച്ചുകൂട്ടി- യന്നാട്ടിലെങ്ങുടയനെന്നകണക്കുപ്രപൻ ഒന്നാട്ടെപോരിനിയുമെന്നമുതിന്നുമുൻപോൽ താൻനാട്ടിടാൻതായിൽവീണജയലപജത്തെ.</p>	<p>൧൧൦</p>
<p>വാശിയ്ക്കുകകൂരിയാക്കി,യിടംകൃപയ്ക്കു തുശിയ്ക്കുപോലുമരുതാവർവീരവാദം പേശിക്കുതിച്ചുനിജനിറ്റതയാകെയംഭോ- രാശിയ്ക്കുപോംപൊടിയയത്തിനടന്നുതുണ്ണം. വകടലൊടുകല്പാന്ത- ത്തികലഴംവാരിദങ്ങൾചേരുംപോൽ ഹുകകമാന്നിടുമവർഗത- ശകമണത്താർതുരയ്ക്കുസേനയൊടായ്. വിഴയവനിയിലല്ലയോധനിൽതാൻ നിഴൽപടിചേരുവതെന്നുകാട്ടുവാനായ് പഴയപടനിലത്തിലെത്തിയാത്താർ മഴയുടെമുന്നിടിപോലെസൈനികന്മാർ.</p>	<p>൧൧൧ ൧൧൨ ൧൧൩ ൧൧൪ ൧൧൫</p>

അന്നതൊന്നുമറിയാതെകാണയാം
 സന്നതാംഗിയൊടുമൊത്തുസൗഖ്യമാൽ
 മന്നവൻപുഡുവസിച്ചുമാനഷ-
 ക്കിന്നതെപ്പോൾവരുമെന്നുകണ്ടുതാർ? ൧൧൩
 തഞ്ചംചെല്ലിക്കു ചരത,
 വഞ്ചനയാലരിയയച്ചുകനകാസ്രം
 സഞ്ചിതകതുകമണച്ചതു-
 മഞ്ചിതസുമഞ്ചാണനവനറിഞ്ഞില്ലാ. ൧൧൪
 കരുണമിരുവേരുംപുത്തനാംഘൃദിനോദം
 തരുമൊരുചതുരംഗംവെച്ചുമോദിച്ചിടുമ്പോൾ
 പുരുമദമൊരുതൻപുത്തവത്മാകരത്തിൽ
 വെരിയകരികണക്കുപുത്തനത്തിൽകടന്നാൻ- ൧൧൫
 കുറിഞ്ഞികാണുംപുലിവോലെചീറി-
 കുറഞ്ഞകാരണ്യമൊടപ്പൊഴേവം
 വറഞ്ഞുദ്രുവൻ 'വലഹാരമാവാൻ
 വിരഞ്ഞതാർകാലൻ?ചൊൽകവേഗം. ൧൧൬
 കടുവായുടെവായിലാരുകയ്യി-
 ട്ടിടുവാനോഷ്ടവതെ? 'അരാടുരയ്ക്കു
 വിടുവായനവൻകടന്നുടൻവ-
 ന്ബാടുവാക്കേവമുച്ചുഭീതിയെന്നേ:
 'നികാലനാകിയമഹമ്മദനെത്തി,വേണ്ട
 ഹുകാലകാലമുതി,ജീവനിലാശയെന്നാൽ
 ശകാലവംഘൃദിവെടിഞ്ഞുമുറയ്ക്കുകപ്പം
 തകാലണഞ്ഞുതരസൈവകൊടുത്തുകൊൾക.' ൧൧൭

അരിശമനപടുതപമേദമാണ് -
അരിശമനൻപടികണ്ണുരുട്ടിയപ്പോൾ
അരിശമധ കമാൻരച്ചു: 'വാളും
പരിശയുമേന്തിനകൈകൾകണ്ടുവോനീ?

൧൨൨

ഇക്കൊത്തീടുത്തുരുഷ്ടിക്ഷിതിപനടവധു

ഭൃഷശേഷ് പ്പുവയ്ക്കാ -
തെൻകൈത്താഡൽപാച്ചിന്നവനകരമണ -
ച്ചിന്ദ്രസിംഹാസനത്തിൽ
പങ്കെത്തിച്ചെൻറനാമംസപദിപുഥുവതെ -
ന്നാകിലോനാകലോക -

ത്തങ്കത്തെക്കൊക്കയാൾതൻതടമുലതടവി -
ച്ചിടുവൻപേടിവേണ്ടാ.'

൧൨൩

ഗദ്യം:—ഇത്തരം ചിത്തരംഗത്തിനത്യർത്ഥം സാധുപസം
നൽകും വചസ്സു സന്ദേശഹരപുന്ദേശനാമന്നരനന്നരം ശ്രവി
ച്ചു പെരുരുഷത്തിന്നു വിചിന്തലമാമിളാതലവലകാലൻറ ചേലേ
ത്തും പരിഷത്തു നിമിഷത്തിൽ വെടിഞ്ഞു പടിഞ്ഞാറു നോക്കി
ശ്ശമിത്തുമവസരത്തിൽ പുഥുലബലനാം പുഥുവതുലനിശ്ചലത
യൊടു പൊടുന്നനവേ തന്നശ്രീതിങ്ങും സേനയെയാനയിച്ചു
തെരിയ്ക്കുന്നു ഭയം പെരുക്കമിടുംഭിന്നിയെത്തുരുഷ്ടിരഹിതമ ക്ക
വാൻ പുറപ്പെടുവിനെനരുളിത്തന്നരികിലുകകിന മനമോടമരു
മമരകശീശപരഗമനയാം രമണിയൊടിവണ്ണമവണ്യപ്രണയമ
സ്രണമാംവണ്ണം ഭണനം ചെയ്തു:

'തണ്ണീരിത്താരിതൾകൊണ്ടൊരാരുമിഴികളിൽനി -
ന്നോമനപ്പമുഖത്തിൽ

11 *

കണ്ണീരിറിവിറുവീഴുന്നതുകമനികലോ-
 ഞ്ഞാസമാഹംസയാനേ!

വെണ്ണീരാക്കുന്നുകേളെന്നകമലരത്തി
 വ്യത്ഥമാംചിത്തവേദം
 മണ്ണീരാജന്യർവാലിപ്പതിനുചടയൊഴി-
 ഞ്ഞാകിലാകിലയല്ലോ.

എൻ

സാപത്യംപുണ്ടകൂട്ടുകൂറുതിവരുവതിൽ
 കാന്തമാരേന്തമത്രേ
 ലോപംകൂടാത്തമോദംപ്രദി,ഭവതിമറി-
 ച്ചാവതെന്തീവിധത്തിൽ?
 ചാപംതോൽക്കുന്നതാന്നിൻപുരികമൊഴികെമ-
 റൊന്നിനുംതന്നെയീത്താൻ
 രോപംസന്ധിച്ചനാൾതൊട്ടിതുവരെയടിമ-
 പ്പെട്ടതായ്ക്കേട്ടതുണ്ടോ?

എൻ

നിന്നാരോമൽക്കടക്കണ്ണനുമതിയരുളി-
 ക്കൊൾകിൽമാഴ്ചതെപോരി-
 ന്നിന്നാരോടുംകടന്നേറവരെയവശരാ-
 ക്കെന്നാരെന്നുഗ്രഹംഗം
 കന്നാലോചിച്ചുമിപ്പോളുറയിൽമരുവിടാ-
 നില്പുനില്പുജമോടി-
 സ്സന്നാഹംപുണ്ടുവീണ്ടുംവരുമരിഭടർത-
 ന്നുണ്ടുചേണാൻതത്രേ?

എന്നു

എന്നോതിപ്പുന്നരുവതിന്നുകൈകൾനീട്ടും
 തന്നോമൽക്കണവനെചിട്ടുട്ടുരമാറി

കന്നോടുംകുളിർകുചമാക്ക്കമൗലിചൊന്നാ-
 ജെ ന്നോടൊന്നുകനൻ! ദ്രിയപമേവം? എം.എ

ഞാനൊരുദൃസപരപ്പുക-
 ണേനൊന്നൊരവണ്ടതപ്പൊഴോചൊന്നോൻ
 ഫാ!നരരന്ധതമുലം
 താനറിവില്ലാതെകഴിയിൽവീഴുന്നു. എം.എ

താരപറഞ്ഞതുകേൾക്കാ-
 താരമുഖീരനൊടണഞ്ഞകവിയോലേ
 താരമ്പനൊത്തകാന്തനി-
 താരംഭിപ്പതുമടിയദിതഫലം. എം.എ

അരികളുടെശിരസ്സിൽമുഖംമുഖംപോൽ
 ഫരിഹരദ്രുഷണമെൻഗളത്തിലാവാനു
 തപരിതമൊരുതരംഭവിയ്ക്കിലുവീ-
 ഫരിഹര! ശേഷമുരയ്ക്കുവേണമോത്താൻ? എ.എം

എന്നുംമറ്റുമകൈതവപ്രണയമാ-
 ന്നോരോന്നുപോരാണൊര-
 പ്പൊന്നുംമുദുമനിയൊരുകരളഴി-
 ണ്ണൊതിത്തടുത്തിടിലും
 ചിന്നുംയലുചതുഫലംഹൃദിചൊടും
 ഭ്രൂവൻവഴിപ്പെട്ടതി-
 ല്ലെന്നുംകാലവശംപ്രവചനം
 ചൊറൊന്നുപറുന്നതോ? എ.എ.എ

‘നിന്നുണനിൻകളിരിളംകുചമാണുപോരി-
 നിന്നാണെടുപ്പുനതുനിതടയ്ക്കുദേദ്ര!

തന്നാണയംവലുതുമന്നവനെ'ന്നരച്ചു
ചെന്നാനവൻരധടിതിസേനയൊടൊജിദ്രുചിൽ. ൧൩൨

മുദിനമടലിനുംകാപ്പുതുട്ടീ
വിരതിയലുന്നതുരജ്ഞാസൈനികന്മാർ
പുരയ്യതികലരംപുറ്റു കൂമാളം-
ഞൊരലവമുജ്ജുകലുഷിടാതെന്നിന്നു. ൧൩൩

അത്താഴത്തിനുമേൽ പരപ്പുവെക്കതാ-
മോരോമനോരാജ്യമാ-
ണ്ടുയാത്രീരതമന്യുമൊലിജയ ച-
ന്ദ്രാഖ്യൻവസിജ്ഞാവിധയം
കാൽത്താർകമ്പിടുവാൻ ഞകാതിഞ്ചൊരുപുമാൻ
വാതിൽക്കൽനിൽക്കുന്നുവെ-
ന്നാത്താമോഴമടുത്തു ചെന്നൊരുമരീ-
കാരൻകഥിച്ചിടുന്നാൻ. ൧൩൪

അതാരകത്തേയ്ക്കു പരട്ടെയെന്നായ്
കൃതാദമംഭ്രുവതചൊന്നനേരം
ശതാമ്രബാണകുസമാനനേകൻ
ധൃതായുധൻതത്സവിധത്തിലെത്തി. ൧൩൫

കവചോണ്ണീച്ചാദികൾപ്പു-
ണ്ടവചനഗോചരശരീരശോഭയൊടും
ഇവനാടേത്തു പതിങ്ങെ-
ന്നവനവചോത്തമ്പരന്നുനിന്നുതദാ. ൧൩൬

'ഉന്ന'ദ്രശ്രീയിവണ്ണാപുരുഷനെയാരുവനും
കണ്ടതില്ലാൻസമീപേ

വന്നിട്ടില്ലെന്നുതോന്നുന്നിതുസുമുഖ! ഭവാൻ
 രാജസൂയത്തിൽവെച്ചും
 ഇന്നിപ്പോഴെന്തു കാര്യം വരവിതെവിടെനി-
 ന്നൊക്കെയും ബാക്കിയെന്നേ
 മനിയ്ക്കാതോതിടേണം പുലരുവതുരണാ-
 ഹസ്സുതാൻവത്സ! തിണ്ണാ?

൧൩൭

വിനാശമുക്കോടരികൾക്കുചേർക്കും
 ജനാധിപൻതൻമൊഴികേട്ടനേരം
 അനാഗതശൂശ്രൂയുവാവുമേവം
 ഘനാദരംപൂണ്ടൊരുവാക്യമോതീ:

൧൩൮

'താത! തപദംബ്രികളിൽവീണുവണങ്ങിടുന്നൻ
 ചേതസ്സുലിഞ്ഞിടണമിപ്പൊഴുതല്ലമെന്നിൽ
 ഭൂതന്നിൽത്താനഗതിയെൻവിഴുസാരമാക്കാ-
 താതകമറിടുമനുഗ്രഹമേകിടേണം.

൧൩൯

ആരാജസൂയമവചേലകഴിഞ്ഞുപോര-
 കാരാഗ്രഹത്തിൽനിപതിച്ചു, പൃഥുക്കുമേശൻ
 ആരാലണഞ്ഞുവരനായ സുഭാതയെന്നു
 ചേരാൻതാവകതന്തുജതൊഴുന്നുവീണ്ടും.

൧൪൦

എന്നായക! ശപതൂ! വന്ധനങ്ങളുൾതമ്മിൽ
 നന്നാകയില്ലരികൾ ഭാരതഭൂമിയേവം
 വെന്നാൽവരണകഥത്താനറിവിച്ചിടേണ്ട
 മന്നാളുവോക്കൊരുമമാമണിയല്ലയോ?

൧൪൧

വരനുടവശമെത്തിമുഖ്യാമി-
 പ്പരരെരണാവനിമേൽമുദ്രഗുരൂശം

ദിരദിരയെയെന്നപോൽതകപ്പാൻ
സരഭസമോക്തോഽവരഭട്ടനാട്ടിൽ. ൧൪൨

വാർകൊണ്ടൽവേണികഴൽതാണവണങ്ങിയേവം
ജർകൊണ്ടരമുമാഴികേട്ടനുകമ്പയെന്നു
കാർകണ്ടുകേരിമറിയംപ്രജയാഞ്ചിപോലേ
വേർകൊണ്ടഭൂപനിളുകിപ്രതിവാക്യമോതീ: ൧൪൩

‘വെട്ടൊന്നിൽനിന്നെയിവിടെക്കഥതീപ്പതിന്നെൻ-
രുട്ടിനവാളൊടമളിനവരഭട്ടപക്കേ
വെട്ടനുത്താനിതുകഴിഞ്ഞിൽവരൻമരിച്ച
കഷ്ടാനാനക്കുഭവപ്രതിനാവതല്ലാ. ൧൪൪

മേലേ! ചുഷ്പലി! നിന്നപ്രിയൻറഗജനാ-
ളാസ്യകമീഷൽഭയം
നേരേവെട്ടൊരുനിൻറകണ്ണിണചൊഴി-
ച്ചീടുന്നബാഷ്പാഞ്ചുവു
ചാരേചെൻമുല്ലയായ്പ്പരിണമി-
ച്ചുറക്കുവുമുക്കുവെഴി
വീരേശൻമകത്തി നീമുടിശ-

ത്തിക്കട്ടതെല്ലാറിടം. ൧൪൫
ഇത്തേജസ്സാൻവാള പ്പുരുധിരസരി-
ത്തകൽമുകിസ്സുരേശ-
പ്രസ്ഥബാൻവനുകണ്ണിൽചുതുരജതമയം
കകണംപുണ്ടനിന്നെ
കുത്തേറിടംവുകത്തിൻഗുരയൊടു സമമം
വായിൽമുഷ്ടുച്ചുല്യം

ധൂതേന്ത!കാമാത്തിഹൃത്തിൽപെരുകമൊരുതുരു-

ഷ്ടന്റെരകയ്ക്കിൽകൊടുപ്പൻ.

മരണ

പോപോമതത്തുചിഷമാക്കരുതെ'ന്നുവീണ്ടും
പോപോകുതികേട്ടുചെവിപൊത്തിമനസ്സുനീറി
കോപോത്രനാമവനെവിട്ടുസുഖഭൂമിയോലെ
ദ്രുപോത്തമപ്രിയതിരിച്ചുഗൃഹത്തിലെത്തി.

മരണ

ഉദയാചലയവനികമേൽ
സദയംരവിനടനണഞ്ഞുതലകാട്ടി
മദമൊടുടൻഭടരിഷ്ടവസി-

ഗദയെന്നിവപുണ്ടുപോരിനായ്നേത്താർ.

മരവ

ഗദ്യം:— അദ്വാരണമാം രണത്തിൽ കൃതനിശ്ചയരായ
തുരുഷ്ടഭടർ പടയ്ക്കു മിടുക്കു ചെടും കാന്യകുജയോധരുടെ ഗണ്യ
മാം തുണയാൽ സപതസൈന്യത്തിനവണ്ണമാം ദൈന്യത്തെ
വരുത്തിത്തന്നായകനായ കാശ്യപീശതമന്യ പുഥുവിനെ ബന്ധി
ച്ചവനരികിലിരിയ്ക്കിൽ വീണ്ടും ഭരതദ്രുവണ്ഡം ത്വരിതമിളകുമെ
ന്നു കരുതും ഷാഹബുദീന്റെ കല്പനയാൽ ഗോരിലുള്ള ഘോര
മാം കാരാഗൃഹത്തിലാ നൃപനെത്തൽക്കുണം നിക്ഷേപിയ്ക്കുവാ
നേപ്പാടു ചെല്ലു തൽബന്ധു സിന്ധുഗംഭീരനും കൈരവബന്ധുക
രഗൈരകീർത്തിച്ചും സിംഹസാഹസനന്ദമാം സമരസിംഹനെപ്പിടി
ച്ചു വധിച്ചു സിംഹനാദം ചെയ്യാർ.

രാട്ടംഭരിദ്രനുമഹോ!വിധിച്ചറിടുന്ന
രാട്ടിന്റെതൊട്ടിലുകൾതാൻ,മലർമാതുമനിൽ
കാട്ടുന്നഗോഷ്ടികൾവിചിത്രകൾപുരുഷർ
കിട്ടുന്നഭാഗ്യമിരുളിൽചെലാവിലാസം.

മരൻ

അക്കാലംവരെയും പരാജയമറി-

ഞ്ഞിടാതെ വെത്തിച്ചുതൻ-

തൃക്കാലനൃമഹീശർക്കുപ്പിനപ്പു-

ക്കോണീവലാരാതിയും

ഒഷ്ണാലംബിയെൽ മുങ്ങിമങ്ങുമളവിൽ

കൈകാൽ കഴഞ്ഞേതറവും

മുഷ്ണാളുന്നതുരുഷ്ടഭ്രമിപതിമി-

സ്തോഹാരമായ് തീൻതേ.

൧൫൦

കരദായംവൈരികൾ, പക്ഷമുച്ചി-

ധരത്തിനിന്ദ്രൻപടിചെട്ടിവിഴി

തരത്തിലബ്ബുപനെയൊശുഗോറാം

പുരത്തിലേയ്ക്കായ് പകച്ചുണ്ടയച്ചാർ.

൧൫൧

സ്പടമജയമാൻശരൂഭ്രപൻ

കടതഴചാമരമാലവട്ടമോടും

പടഹമുരജശംഖനാദമോടും

പടയൊട്ടമപ്പുറ്റുപുരിലേയ്ക്കുപോയാൻ-

അതിന്നുമമ്പനുകന്തോലിവന്നതാ-

ക്ഷിതിപ്രിയൻദയിതസുജാതകേൾക്കവേ

ചതിച്ചുമാംനൃപതിഹലിച്ചരാക്കിനാ-

വിതിക്കുണമനസിനിനച്ചുമാഴ്ചിനാൾ.

൧൫൨

ബാലപ്പോർമുലയാളനന്തരമുടൻ

തൻകൺകരിച്ചുപള-

ത്താളിപ്പററിയബാഷ്പമുത്തിരുകരം-

കൊണ്ടുതുടച്ചുട്ടിനം

മാലപ്തംകലരാത്തവോലെയെഴുനേ-
ററട്ടിക്കിലെസ്രീകൾ,ത-
ന്നാളിപ്പെൺകൊടിമാർമുഖേനനികടേ
വന്നീടുമാറാക്കിനാൾ.

എൺ

വന്നപുരാംഗനകളൊടാ-
സ്സുന്ദരിഗംഭീരമധുരമായേവം
അന്നരുളി: 'സോദരികളേ!

മന്ദമമവാക്കുകേൾപ്പിനെല്ലാറും.
വീരവിലറിവിനൊന്നിന്നെൻപ്രിയൻതൻപ്രയാണം-

എൺ

ചരമമിതിനിനപ്പാനുണ്ടുവേണ്ടുന്നലക്ഷ്യം
പരമിനിയതിനാൽനാനാകലോകത്തിലസ്യ-
ദപരരുടെയരികിൽചെന്നെത്തിടാനോർത്തിടേണം.

എൺ

എന്നാഥനെപ്പിരികയില്ലവേദപരന്മാർ
ചെന്നാരശേഷമവരാത്രിദിവത്തിലിപ്പോൾ
ഇന്നാശ്രവഹനിയെവളർത്തിയതിൽപതിച്ചി-
ട്ടിന്നാമവർഷവിറകേതുണയായ്ഗമിയ്ക്കാം.

എൺ

ഞാനമ്പിൽനിങ്ങടെകിടാങ്ങളെയൊക്കെരാജ-
സ്ഥാനത്തിലേയ്ക്കൊളിവിലിപ്പൊഴുതേനയിപ്പൻ
മാനത്തെവൈരികളുണഞ്ഞുകളഞ്ഞിടുംമു-
സ്വീനമ്മളുഗനിയുടെബന്ധുതതേടിടേണം.

എൺ

ആനല്ലവിത്തുകളിൽനിന്നുകിട്ടുതുവീണ്ടു-
മീനമ്മൾതന്നഭിജനംവലുതായ്ത്തഴയ്ക്കും
നന്ദനംവിപച്ചപലതട്ടിടുവോർമ്മനി-
ലാനന്ദമാത്മഹതിതാനതിനില്ലവാദം?

12 *

അല്ലാമുകിൽക്കോളമെടുത്തഗർവ്വം
വെല്ലുകചമ്പുണ്ടവരാംഗിയേവം
ചൊല്ലുവെചസ്സികൽമുഖത്തിലാക്കും
തെല്ലുഭവിച്ചിലൊരുഭാവഭേദം. എന്നു

അതിനവരരചെയ്യാർവിസ്മയംപുണ്ടു: 'നീതാൻ
സതി, തവമൊഴിഞ്ഞെടൊക്കെപ്പൊഴുംസൽപ്രമാണം
വതികളെനിഴൽപോൽനാംപിന്തുടന്നേന്തിടേണം
ക്ഷിതിയിലസുലഭതപംചേർന്നവമ്പാൻചുണ്യം.' എന്നു

ഇവണ്ണമവർചൊല്ലവെസുമതിയെന്നമന്ത്രീശപരൻ
വിവണ്ണമുഖനായ്കൂടന്നരികിലെത്തിനേത്രാംബുവാൽ
സുവണ്ണധരണീധരസ്കനികരതൻമദംസർവ്വവും
കവൻഘനകേശിയോടനുകവൃത്തമോതിടിനാൻ. എന്നു

പിന്നെസ്സഗൽഗദമവൻപുറ്റുവെപ്പടയ്ക്കു
സന്നാലരാമരികരവന്നുപിടിച്ചുകെട്ടി
അന്നലരേശനുടയോധരെയുംവധിച്ചു-
തന്നപ്പിടയ്ക്കുതന്നപ്പടയാളോടോതീ: എന്നു

'വരുന്നജയലോഷമോടരിതുരജ്ജനംക്രോധമുൾ-
ക്കരന്നിലിയലുംഭവജനകനായമത്സപാമിയും
വിരന്നിനവരെത്തിടുംവിരവിൽനാളെയയ്യോ!തനി-
ച്ചിരന്നിടരതോമനേ!ഭവതിയപ്പൊഴിപ്പത്തനേ. എന്നു

ദുരിതാവനിപുണ്യഭ്രമിയല്ലീ
യരിതാഡിച്ചിടുമസുദീയദേശം
ഘരിതാൻഗതിമേൽനമുക്കി'വണ്ണ
വരിതാവത്തൊടമാത്യനോതിനിന്നു.

മതിമതിസുമതേ!വിലാപമിന്നീ-
മതിമതികൾക്കുമനാഥയാമെന്നിഷ്ടം
ക്ഷിതിയിതിൽമരുവാനശേഷമില്ലം-
കൈതിയതിനാലൊരുവാക്കുഞാനരപ്പൻ.

മന്നന്ത

മാനത്തിലിഷ്ടികൾതന്നെരാജ-
സ്ഥാനത്തിലാക്കീടുകപിന്നെഞങ്ങൾ
ഉന്നത്തിനാക്കുംകഴിയാത്തതാമാ-
വാനത്തിലെത്തിസ്സുഖമായ്വസിയ്ക്കാം.
ശരൽജ്യോത്സ്നിയികൽതടാകംകണക്കോ-

മന്നെ

സ്തുരച്ചന്ദ്രതുല്യാസ്ത്രചാഞ്ചല്യമെന്നേ
ഉപജ്യാരുവാക്കിത്തരംകേട്ടമാത്യൻ
തിരിച്ചാനപത്യവ്രജത്തോടുമൊപ്പം.

മന്നച്ച

അനന്തരംകപ്പമശുഭ്രവേഷാ-
ഘനംതരംകേശിസുജാതവേഗാൽ
അനന്തരമ്യക്തതിതൻപുരത്തെ-
യനന്തരായംജപലനന്നന്തകീ.

മന്നൻ

ഘാ!ഘാ!പിന്നെക്കണ്ഡമൊന്നിങ്കൽമുറും
സപാഘാകാന്തൻതന്നെനന്നായ്വളത്തി
മോഘാപേതംസാലുപിമാരത്രപേരും
ദേഘാപായത്തിന്നുസന്നദ്ധമാരായ്.

മഘ

ആരഗൃതന്നിലൊരുവൻകഴിയിൽതദാനീ-
മേറെത്തെളിഞ്ഞുവിലയാടികൃപീഡഃയാനി
ജ്വരാത്തടക്കുമൊരുസദ്യനിനച്ചിടുമ്പോൾ
മാറത്തുടുത്തുയുരമേതുബുഭുഷുവിനും.

മഘ

വൈരംപെരുത്തശശിയോടുമുഖംനിമിത്തം
 വാരംസമതപമിയലുംതരളാക്ഷിമാരെ
 ചാരത്തണച്ചെരിവൊരിപ്പതിനായ്ത്തുടങ്ങും
 നേരത്തിലാശ്ശിഖിതെളിഞ്ഞതിലെത്തു ചിത്രം?

മറെ

അന്നൻപെഴുന്നഹരിബന്ധുധനജയന്റെ
 മന്ദസ്മിതഃസ്രചതികാന്തസുജാതനോക്കി
 ഉന്നമ്രമോമകതാരിലിയന്നുവാണാൾ
 മൂന്നംപ്രലംബരിപുസോദരിഭദ്രപോലേ;

മറെ

നില്പാത്തതാപരയൊടന്നഥനാലുവാടും
 വല്ലാത്തമുട്ടനിതരാംവലുതായ്വളൻ
 ഹല്ലാബ്ബനേത്രയുടെവാത്തകൾകേട്ടുമാരൻ
 വില്ലാലടിചൊരുതുരുഷ്ണിനെനപോലേ.

മറെ

സതപങ്ങൾസതപരമവന്നരികത്തുനിന്നു
 മുത്തുംഗഭീതിയൊടുഭൂമിയൊളിച്ചുമാറി
 സത്യംകുലിച്ചിടുകിലെങ്ങിനെയാശ്രയാശ
 ഹൃത്തികൽവന്നയരുമാശ്രിതവത്സലതപം?

മറെ

ഗദ്യം:— തദനന്തരമതന്നതന്നകാന്തിസന്തതിവസതിയാം

സുജാത വിജ്ഞാതനാഥമൃതിയായ് ജാതവേദസ്സിനെജാതകൌ
 തുഹലമഖിലപുരവധു സമാവൃതയായ് സമീപിച്ചനസ്യയയെ മന
 സാ നിനച്ചു കൃശാനരേതസ്സിനെ ധ്യാനിച്ചു കൃശാനവിൽ പ
 തിജ്ജവേ പരമജന്യതീയശോനിരന്യതികളാം പുരസ്സികളുമി
 നിയും തൽസപാമിയെ വൈമനസ്സ്യം വിട്ടുനുകരിച്ചു മരിച്ചു കണ്
 വരെയണഞ്ഞുകൊണ്ടാർ.

കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുവൈശ്യാനരനമരവര-

പ്രസ്ഥമാംപത്തനത്തെ.

പുണ്ടാലങ്കാപുരഃപോൽ പടുതയൊടുവിരു-
ന്നുണ്ടുവേണ്ടുവിധത്തിൽ
വണ്ടാർപുവേണിമാർക്കുംശരണമരുളിയെ-
ന്നുള്ളവാർത്താഗനിമുറും
ശബ്ദാലോലൻതുരുഷ്ടു പ്രഭുവിനുടെമന-
ക്കാമ്പലംചാമ്പലാക്കി.

എന്നു

കണ്ണുത്തിയോരസുധദുർച്ചിധിയാലെന്നിന്നു
വാണുത്തിയില്ലതന്നെച്ചുവിഷാദഭാരം
ഉറക്കൊത്തൊൻഘട്ടിവഹിപ്പതുഭംഗിയല്ലാ
ലാക്കൊത്തൊരാൾക്കുസകലത്തിനുമെത്തുകില്ല.

എ

ഹരിപ്രസ്ഥംകാണാൻകൊതിയിനിയശേഷാഘട്ടിനമു-
ക്കിരിപ്പില്ലെൻകട്ടുണ്ടുവിടെവിരവിൽചെന്നരിപുരം
ഭരിപ്പാൻനോക്കട്ടേടൈരാടുസമംതപജ്ജനവദം
ഹരിപ്പാൻത്താനിപ്പോൾരധിതിനടകൊള്ളുന്നിതുസവേ!

എ

തന്നാടന്യനുചേർത്തൻതനയയും
തൽകാന്തനംനഷ്ടരാ-
യെന്നാലുംപ്രമദംവഹിയ്ക്കുമൊരനീ
കല്ലൊത്തൊരുള്ളൊത്തവൻ
എൻനാശത്തിനനീയിരിയ്ക്കിൽമതിയം
നിന്നെത്തുലച്ചെന്നിയേ
ചെന്നാലുണ്ടുവെരുത്തനത്ഥമിതിത്തൊ-
നോക്കുന്നുഹൃൽക്കന്ദരേ.
ഇക്കാരോടകനെപ്പിടിച്ചുതടവിൽ-
ന്നപ്പാപ്പിപ്പി'ന്നൊക്കുല.

എൻ

നാഷാശാൻഠവ ചസ്സിടിജ്ജ സമമായ്
 ക്ഷേട്ടാനുണൈട്ടിപ്പരം
 മുഷ്ഠാറ്റിന്നതുരുഷ്ടുഭൂപനൊടുത്തൊൻ
 പാവതുണയ്ക്കേണമെ-
 ന്നകാലംജയ ചന്ദ്രനോതിമൃതിയിൽ.
 ഭീയാൻ നായെന്നപോൽ.

ശ്ലോ

‘ഭരതഭ്രമിനമുക്കുലഭിജ്ജണം
 തപരിതമിപ്പൊഴതിനുഭവദേധം
 പെരുതെന്തിജ്ജതുണച്ചിട്ട്’മെന്നവൻ
 വിരവിലായതിനുത്തരമോതിനാൻ.

ശ്ലോ

മുരുകിപ്പൊല്ലുനേൻതു പതിജയ ചന്ദ്രൻഠനിധനം
 ശരിജ്ജപ്പോധം ചെല്ലന്നബിമതമണിപ്പുൺപുയമനായ്
 തെരിയ്ക്കുന്നോടുത്തൽഭടരെയരുളിത്തൽപ്പരിയെയും
 മുറയ്ക്കയ്ക്കേ!വെന്നാൻമുദിതമതിഭാഗ്യപ്പൊലിമയാൽ.

ശ്ലോ

ആരാൻഠവായിലൊരുമൺപൊടിനുള്ളിയിട്ടാ-
 ലാരാൽതനിജ്ജമതുതൊണ്ണയിൽനാൽക്കുമെന്നായ്
 പാരാതെവുലർപറയുമൊഴിസത്യമാണെ-
 ന്നോരാതിരിജ്ജരുതമാമകചിത്തമേ!നീ.

ശ്ലോ

ധരിത്രിയിതുകൂത്തു തല്ല,വിടെനാംകലംകത്തുവാ-
 നൊരിത്രതുടരൊല്ലതൻഫലമൊടുക്കമീവണ്ണമാം
 പെരുത്തറിവിരിജ്ജലുംഭ്രമകാറിനന്നാക്കമി-
 ക്കരുത്തു തിരിയാത്തവൻകഥയിതൊന്നുവായിജ്ജണം.

ശ്ലോ

ശ്ലോ.

PRINTERS & PUBLISHERS
THE MANGALODAYAM CO., LTD.,
TRICHUR.
